7–8

Ribič

GLASILO SLOVENSKEGA RIBIŠTVA

LETO 2026
LETNIK LXXXV
ISSN 0350-4573

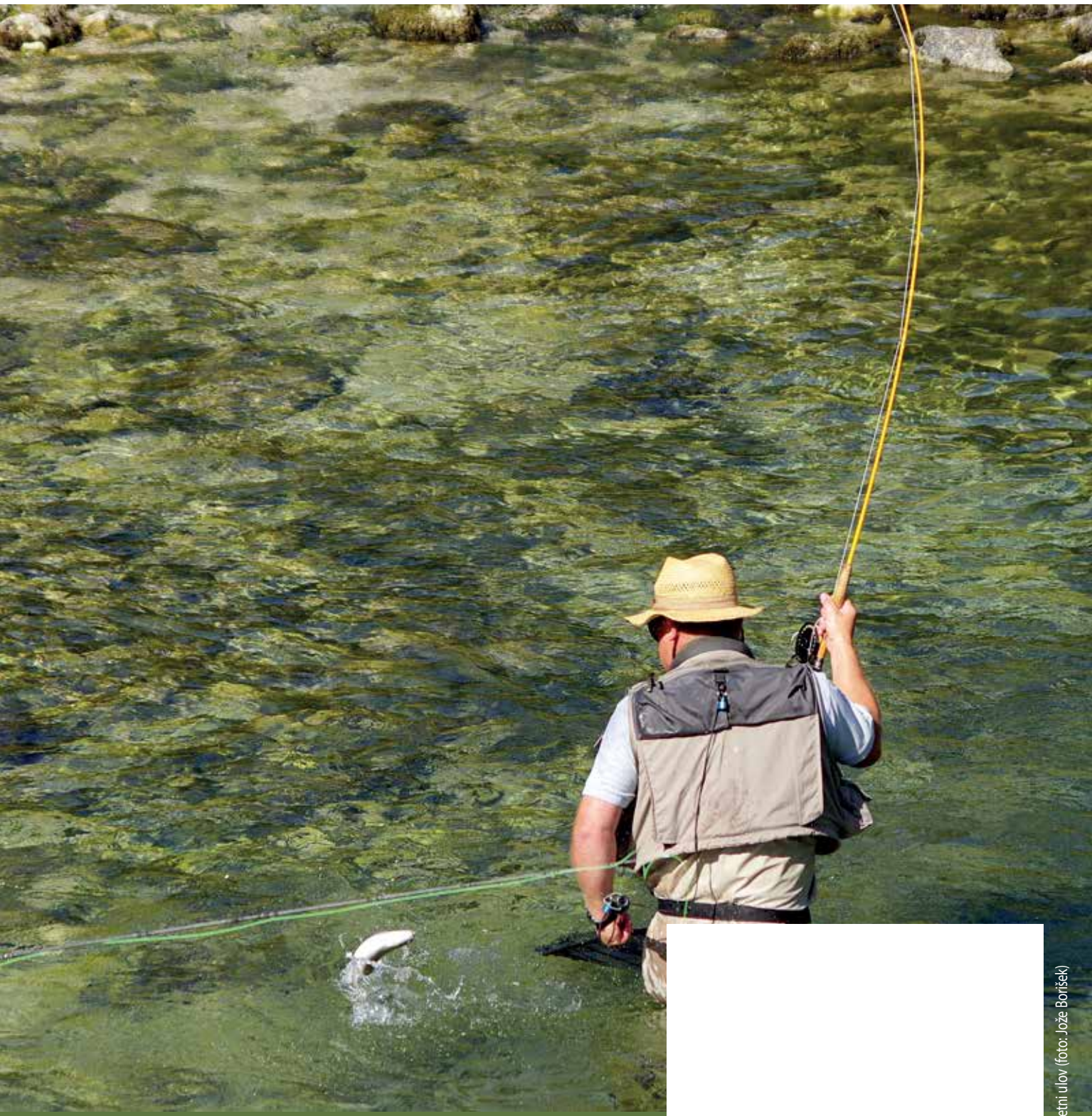

Poletni ulov (foto: Jože Borišek)

SVET RIBOGOJNIC
NAPREDNE REŠITVE ZA ZDRAVO, ČISTO IN UČINKOVITO REJO RIB
AQUAtech
WATER CLINIC GROUP
www.aquatech.si
info@aquatech.si
T: 0599 00 400
1 VODOHRAM / REZERVOAR
2 PRED-FILTRACIJA (MEHANSKA FILTRACIJA)
3 PEŠČENA FILTRACIJA
4 UVC DEZINFEKCIJA VODE
5 BAZEN Z RIBAMI
ACUVA
Vir vode za ribogojnice. Voda se črpa iz rezervoarja.
Odstrani večje delce, kot so listi, umazanija in ostanki krme.
4x filtrirna posoda z aktivnim peskom. Odstranjuje fine delce, suspendirane snovi in izboljšuje kakovost vode.
UVC svetloba uniči bakterije, viruse, alge in druge mikroorganizme ter zagotavlja varno vodo za ribe.
Čista in zdrava voda zagotavlja optimalne pogoje za rast, zdravje in dobro počutje rib.
UVC LED TEHNOLOGIJA
UNIČUJE BAKTERIJE, VIRUSE IN PATOGENE
VSTOPNA TOČKA (POE)
BREZ KEMIKALIJ IN ŽIVEGA SREBRA
ENOSTAVNA VGRADNJA
ČISTA IN VARNA VODA V CELOTNEM OBJEKTU
1 EKOLOŠKA FILTRACIJA VODE
2 ZDRAVO BIVANJE RIB BREZ POŠKODB IN STRESA
3 BREZ KEMIKALIJ
4 SVETOVANJE
5 ANALIZA VODE
6 REŠITEV NA KLJUČ
KJE UPORABLJAMO NAŠE REŠITVE?
AKVARISTIKA
RIBOGOJSTVO
MOBILNE HIŠKE
KAMPING / GLAMPING
OKRASNI RIBNIKI
KOI RIBNIKI
ZANESLJIVOST. UČINKOVITOST. DOLGA ŽIVLJENSKA DOBA.
Napredna tehnologija za varno, čisto in trajnostno prihodnost ribogojstva.
NAŠE REŠITVE
ACUVA
ACUVA MODUL
NAPREDNO UPRAVLJANJE SISTEMA
RAINPOINT SISTEM
PAMETNI FILTER Z UPRAVLJANJEM NA DALJAVO
ODSEVNA KOMORA Z UVC LED
VISOKA UČINKOVITOST DEZINFEKCIJE
ZDRAVJE RIB
Čista voda zmanjšuje tveganje za bolezni in stres pri ribah.
VISOKA KAKOVOST VODE
Odstranjevanje delcev, nečistoč in mikroorganizmov.
BOLJŠA RAST RIB
Optimizirana kakovost vode spodbuja rast in vitalnost rib.
ZANESLJIVO DELOVANJE
Samodejno delovanje in enostavno vzdrževanje.
DOLGA ŽIVLJENSKA DOBA
Vzdrževanje stabilnih pogojev podaljšuje življenjsko dobo opreme in sistema.

RIBIČ
GLASILO SLOVENSKEGA RIBIŠTVA

Ribič je z odločbo Ministrstva za kulturo, št. 61510-42/2014/3, izdano 16. 5. 2014, vpisan v razvid medijev pod zaporedno številko 1880.

ISSN 0350-4573
UDK 632

Izdaja
Ribiška zveza Slovenije,
1001 Ljubljana, p. p. 195.
Izhaja vsak prvi teden v mesecu, razen številk 1-2 in 7-8, ki so združene.

Uredništvo in uprava:
Tržaška cesta 134
1000 Ljubljana

Telefon:
uredništvo: (01) 256 12 97
tajništvo: (01) 256 12 94
041 738 849
www.ribiska-zveza.si

STIKI:

Ribiška zveza Slovenije
info.rzs@ribiska-zveza.si

sekretar RZS
sekretar.rzs@ribiska-zveza.si

tajništvo RZS
tajnistvo.rzs@ribiska-zveza.si

računovodstvo RZS
racunovodstvo.rzs@ribiska-zveza.si

uredništvo glasila Ribič
glasiloribic.rzs@ribiska-zveza.si

Transakcijski račun:
02010-0017838266

UREDNIŠTVO:
Odgovorna urednica:
Nuška Ušeničnik Schifferstein

UREDNIŠKI ODBOR:
predsednik: **Igor Kloboves**

člani:
Egon Dolenc,
Vladimir Mikec,
Jure Ušeničnik Schifferstein,
Peter Weibl

ČASOPISNI SVET:
člana:
dr. Jože Ocvirk, dr. Božidar Voljč

Lektoriranje: **Alenka Ličen**

Na podlagi zakona o davku na dodano vrednost se od glasila obračunava davek na dodano vrednost.

Naklada: 11.000 izvodov

Priprava za tisk in tisk:
Grafika Soča, d. o. o.

Vsebina

AKTUALNO
Krka – Podbukovje: stanje potočne postrvi v letu 2026
Tomaž Modic 204

DELO RZS
Tabor mladih muharjev Osilnica 2026
Tanja Drofelnik 205

RAZPIS
33. mednarodno srečanje in ribiško tekmovanje mladih ribičev za »Pokal Alpe – Jadran« in »Pokal glasila Ribič«
Marijan Gaber 209

RIBOLOV
Pomlad je prebudila tudi kraparje …
Andrej Kmetič 210
Šnjur – morski borec, ki ga sladkovodni ribiči prevečkrat spregledamo
Vladimir Mikec 212
Sezona na rečne profesorice je že v polnem teku
Toni Janežič 214

SVETOVNA PRVENSTVA
Tadej Kocbek, svetovni prvak v ribolovu z metodičnim krmilnikom, Slovenija na 6. mestu
David Lorber 216

ZASLUŽIJO SI NAŠO POZORNOST
Slovenija odhaja na 73. SP v lovu rib s plovcem v močni zasedbi
Jože Šmejc 220

REPORTAŽA
Lov na tropskega velikana
Boštjan Stadler 222

NATEČAJ
Natečaj RZS za najboljšo ribiško fotografijo
Marko Krajnc, dr. Miroslav Žaberl 224

RIBIŠKA PRIPOVED
Ščuka pa je, ščuke pa ni
Miroslav Žaberl 225

MLADI RIBIČ
Zaključek ribiškega krožka in mladinsko tekmovanje v ribiški družini Vrhnika
Vladimir Mikec 226
Tabor mladih ribičev RD Ribnica
Vojko Štanfelj 229

IZ RIBIŠKIH DRUŽIN
2. Valentinčičev memorial v znamenju spominov
Toni Janežič 230
Radehova: ujemi – izpusti
Marjan Toš 232
Ribiški piknik povezal in združil občane občine Odranci
Jože Žerdin 232

V SPOMIN
Gorazd Jelenko 233
Senad Tirovič 233

MUHARSKI KOTIČEK
Misija mehkoustna postrv (1. del)
Tomaž Modic 234

RIBIČI KUHAJO
Potočna postrv z gobami in omako iz penine
Jure Ušeničnik 236

V posameznih prispevkih izražena stališča ne predstavljajo nujno tudi stališč uredništva.

Obvestilo dopisnikom Ribiča

Dopisnike prosimo, da svoje prispevke pošiljajo na e-naslov:
glasiloribic.rzs@ribiska-zveza.si.

Rokovnik za leto 2026:

Ribič št.:	1, 2	3	4	5	6	7, 8	9	10	11	12
Prispevke oddati do	8. 1.	5. 2.	5. 3.	9. 4.	7. 5.	4. 6.	6. 8.	10. 9.	8. 10.	5. 11.

Po sklepu predsedstva RZS z dne 18. oktobra 2003 ne honoriramo:
- pisem bralcev,
- kapitalnih ulovov,
- obvestil,
- poročil o delu strokovnih delovnih teles RZS.

Prispevke bomo objavljali skladno z razpoložljivim prostorom in njihovo aktualnostjo.

Da bi se izognili neobjavam, občasnim dopisnikom svetujemo predhodni posvet z odgovornim urednikom, da bi skladno s programsko zasnovo zagotovili tematsko uravnoteženost vsebine Ribiča.

ELEKTRONSKA OBLIKA GLASILA – uredite jo pri tajniku vaše ribiške družine ali na elektronskem naslovu uredništva: glasiloribic.rzs@ribiska-zveza.si.

Uredništvo

KRKA – PODBUKOVJE: STANJE POTOČNE POSTRVI V LETU 2026

Konec marca je čas za reden popis reke Krke na odseku, kjer ima status vode posebnega pomena in kjer z ribjimi populacijami upravlja Zavod za ribištvo Slovenije. Vzorčenja praviloma izvajamo na nekaj let. Letos je znova prišla na vrsto, zato smo pripravili nekaj informacij o stanju populacije potočne postrvi v tej kraški lepotici.

Rezultata elektroribolova, ki smo ga v marcu izvedli na referenčnem stometrskem odseku, sta abundanca (število osebkov posamezne vrste) in biomasa izlovljenih rib na hektar vodotoka (za lažjo predstavo: to je skupna masa osebkov posamezne vrste v kilogramih v približno deset metrov široki reki na razdalji enega kilometra). Referenčni odsek, ki se nahaja nekaj sto metrov pod merilno postajo Podbukovje, smo izbrali zato, ker tam ni poribljavanj s šarenko. Občasno ta del Krke poribljavamo z mladicami genetsko čistih postrvi kraškega tipa, vendar v razmeroma majhnih količinah in v daljših časovnih presledkih.

Na izbranem odseku smo ulovili le en osebek, manjši od 10 cm (90 mm), ki je bil najverjetneje iz generacije 1+. Razlog za to je, da so osebki potočne postrvi generacije 1+ marca stari že več kot eno leto in praviloma daljši od 10 cm, osebkov generacije 0+ pa v tem delu leta običajno še ne moremo ujeti, ker so premajhni. V razredu 10–20 cm smo ulovili 24 osebkov, v razredu 20–30 cm 24, v razredu 30–40 cm 6 ter v razredu 40–50 cm 12 osebkov. Potočnih postrvi nad 50 cm nismo ujeli. Zanimiva razlika v primerjavi s prejšnjimi leti, ki jo na tem odseku že nekaj let opažajo tudi ribiči, je upad števila mladih osebkov, predvsem v velikostnih razredih 10–20 cm in 20–30 cm. V razredu nad 40 cm pa se je število osebkov povečalo. Potočna postrv po biomasi na tem odseku še vedno prekaša šarenko.

Po poročilih čuvajev je ta del reke, zlasti pozimi, med najbolj obremenjenimi zaradi ribojedih ptic, ves čas pa je prisotna tudi vidra. Plenilci lažje in prej ujamejo manjše, manj izkušene in manj previdne osebke. Literatura navaja, da se starejše potočne postrvi večji del dneva zadržujejo v kritju, medtem ko manjši osebki potočne postrvi in šarenke pogosteje zasedajo osrednje dele reke ter so zato precej bolj izpostavljeni. Omeniti velja tudi, da se je prisotnost bobra na Krki razredčila in spremenila obrežno vegetacijo, predvsem drevje in grmovje. V preteklih letih je bilo na bregovih tega dela Krke precej več dreves; vodotok je bil bolj osenčen in na več mestih prekrit z vejami, kar je ribam nudilo primerno kritje pred plenilci. Krka s svojim razjedenim dnom in številnimi razpokami v lehnjaku sicer predstavlja primeren habitat in še vedno nudi veliko mest za kritje potočni postrvi. Na velikost populacije potočnih postrvi v vodotoku pomembno vpliva prav število razpoložljivih mest za kritje – kar je leta 1986 opisal že G. Nielsen v delu *Razpršenost potočne postrvi (Salmo trutta L.) v odvisnosti od kritja v vodotoku in globine vode (angl. Dispersion of Brown trout (Salmo trutta L) in relation to stream cover and water depth).*

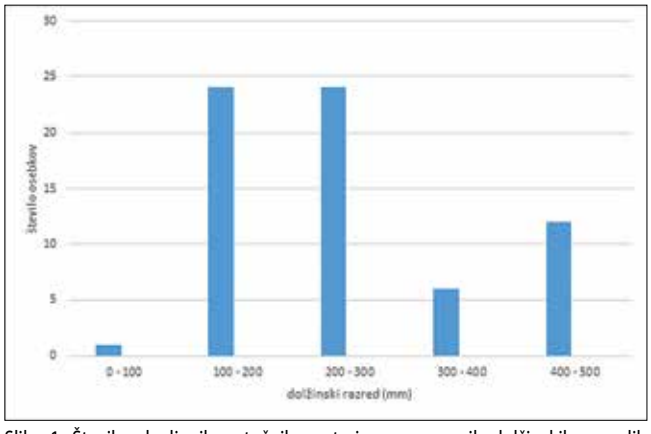

Slika 1: Število ulovljenih potočnih postrvi v posameznih dolžinskih razredih (mm) na vzorčenem odseku Krke (graf: arhiv ZZRS).

Slika 2: Potočna postrv iz Krke, maj 2026 (foto: Bojan Cestar)

Rezultat letošnje raziskave je 327 osebkov potočne postrvi na hektar in 92 kg skupne biomase potočnih postrvi na hektar. Po kriteriju organizacije Trout Unlimited iz ZDA, "Colorado Parks and Wildlife", Krko na tem odseku uvrščamo med reke z zlato medaljo (t. i. *Gold medal waters*). V to kategorijo uvrščajo ribičem dostopne vode, v katerih je na hektar vsaj 70 kg postrvi, od tega vsaj 30 postrvi, daljših od 36 cm.

V zadnjih dveh letih so ribiči v njej ulovili tudi nekaj resnično trofejnih primerkov, kar se nadaljuje tudi v letošnji sezoni. Upamo, da se bo ta trend nadaljeval. Ob doslednem varovanju reke s strani prizadevne čuvajske službe pričakujemo, da se bo stanje v reki še izboljšalo. V okviru prihodnjih inventarizacij načrtujemo vzorčenje dodatnega odseka z bolj ohranjeno grmovno in drevesno zarastjo, ki nudi večjo osenčenost in kritje za ribe, s ciljem, da se prikaže in ugotovi vpliv obrežne vegetacije na populacijo potočne postrvi.

Tomaž Modic
Zavod za ribištvo Slovenije

Skupinska fotografija muharski tabor 2026 (foto: Ina van Klinken-Stevens)

TABOR MLADIH MUHARJEV OSILNICA 2026

Tretji vikend v maju je Osilnica ponovno zaživela v ritmu muharskih vrvic, vezalskih primežev in ribiškega navdušenja. Tradicionalni tabor mladih muharjev je tudi letos združil radovedne začetnike, obetavne tekmovalce in izkušene mentorje, ki so dokazali, da muharski duh ne pozna slabega vremena.

Že prvi dan je bil prežet s pričakovanji. Po uradnem odprtju in pozdravnih nagovorih Aleša Horvata, predsednika Komisije za delo z mladimi, ter dr. Miroslava Žaberla, predsednika Ribiške zveze Slovenije, se je začelo zares. Mlade muharje sta v svet muharskih tehnik popeljala Matjaž Tirovič, aktualni državni prvak v muharjenju med člani, in Gal Giodani, član muharske mladinske reprezentance. Predstavila sta različne tehnike muharjenja ter pripravo

Otvoritveni pozdrav predsednika RZS (foto: Ina van Klinken-Stevens)

Matjaž Tirovic in Gal Giodani sta predstavila pripravo predvrvic (foto: Tanja Drofelnik)

predvrvic, pri čemer so udeleženci hitro ugotovili, da dobra predvrvica ni zgolj kos najlona, temveč pomemben del uspešnega ribolova.

Ko se je dan prevesil v večer, so na vrsto prišli primeži. Med udeležence smo razdelili muharske škatlice z vezalnim materialom in priborom, njihovo vsebino pa je predstavil član Vezalske komisije Nejc Travner. Mladim vezalcem je razložil namen posameznih materialov in pokazal pravilno uporabo orodja. Vsem je razdelil

Nejc Travner je predstavil vezalski pribor in material (foto: Tanja Drofelnik)

Delavnica z Hansom Van Klinkenom (foto: Tanja Drofelnik)

Delavnica z Matejem Delakom (foto: Tanja Drofelnik)

tudi uporabna držala za naveze, iz škatle presenečenja pa so mladi izvlekli še dodatne vezalne materiale, ki nam jih za tabor podarilo podjetja Semperfli.

Nato je sledil trenutek, ki ga bodo mladi muharji še dolgo pomnili. Pridružil se nam je legendarni Hans van Klinken. Ime, ki v muharskem svetu uživa skoraj kultni status. S svojim znanjem, bogatimi izkušnjami in številnimi triki je pripravil pravo vezalsko predstavo. Na vrsto so prišli vezalni materiali, perje in niti, prsti so postajali vse

Hans Van Klinken (foto: Tanja Drofelnik)

Vezalske urice (foto: Tanja Drofelnik)

Vezalke (foto: Tanja Drofelnik)

Učenje (foto: Tanja Drofelnik)

Predavanje s predsednikom RZS dr. Miroslavom Žaberlom (foto: Tanja Drofelnik)

bolj pisani od materialov, na obrazih pa se je risal ponos ob prvih uspešno navezanih umetnih muhah. Če bi kdo takrat pogledal v prostor, bi težko ugotovil, ali gre za delavnico ali umetniški atelje.

Sobotno jutro je bilo namenjeno spoznavanju vodnih žuželk in njihovih življenjskih ciklov. Predsednik Vezalske komisije Matej Delak je mlade popeljal v skrivnostni svet žuželk in drugih vodnih organizmov. S pomočjo skic in praktičnih primerov je pokazal, kako lahko z le dvema ali tremi vrstami materiala navežemo različne vzorce muh, ki posnemajo isto žuželko v različnih razvojnih stopnjah.

Predstavitev tehnike ribolova s suho muho (foto: Tanja Drofelnik)

Muharjenje (foto: Elvir Hadžič)

Narava je imela sicer nekoliko drugačne načrte. Dež in visok vodostaj sta preprečila izvedbo ribolova, a to nikakor ni pomenilo izgubljenega dne. Nasprotno. Čas, ki bi ga sicer preživeli ob vodi, smo namenili pridobivanju novega znanja. Primeži so bili ves dan zasedeni, perje in žice pa so izginjali z miz s hitrostjo, ki bi ji zavidal marsikateri profesionalni vezalec.

Posebno pozornost smo namenili vezavi znamenitega Klinkhamerja, ene najuspešnejših suhih muh na svetu. Pod budnim očesom Hansa van Klinkna in mentorjev so nastajale prve različice te legendarne muhe. Nekatere so bile že na pogled pripravljene za ribiško trgovino, druge nekoliko bolj umetniške narave, vendar je prav vsaka predstavljala nov korak na poti muharskega znanja.

Dan smo zaključili s predavanjem o etiki v ribolovu, kjer je dr. Miroslav Žaberl udeležencem predstavil pomen odgovornega odnosa do rib, narave in ribiške tradicije. Ko bi človek pričakoval, da je po celodnevnem programu energije že zmanjkalo, so mladi dokazali nasprotno. Pred spanjem so ponovno sedli za primeže in nadaljevali z vezanjem pozno v večer.

Muharjenje (foto: Elvir Hadžič)

Muharjenje (foto: Elvir Hadžič)

Nedeljsko jutro pa je prineslo tisto, kar smo vsi čakali. Sonce. Aleš Horvat, vodja tabora, je vodostaj preveril že pred zajtrkom in kmalu je med vsemi prisotnimi završalo od navdušenja. Voda je dovolj upadla, da smo lahko izvedli ribolovne aktivnosti. Končno je napočil trenutek, ko so lahko mladi muharji preizkusili muhe, ki so jih sami navezali dan prej.

Za varno izvedbo smo se razdelili v tri skupine. Ena je vadila kasting, druga se je posvetila ribolovu z ličinkarjenjem, tretja pa ribolovu na suho muho. Po številnih vajah, metih in popravkih vrvic so sledili tudi prvi uspehi. Ribe so sodelovale in marsikatera je postala dokaz, da trud, vložen v vezavo muh, ni bil zaman.

Po kosilu je sledila slavnostna podelitev medalj, nagrad in priznanj. Razglasili smo tudi zmagovalca za največjo ujeto ribo. Pod budnim očesom mentorja Uroša Bajiča je največjo ribo ujel Fran Pelaić. Za piko na i pa smo razdelili še majice za spomin na tabor.

Pokal za največjo ujeto ribo (foto: Tanja Drofelnik)

Medalje (foto: Tanja Drofelnik)

Za uspešno izvedbo tabora gre iskrena zahvala številnim mentorjem, prostovoljcem in ribiškim družinam, ki so s svojim delom omogočili nepozabno doživetje. Posebna zahvala gre gostiteljici, Ribiški družini Kočevje, Trgovini Kostevc, Hotelu Športni center Kovač ter seveda Hansu van Klinknu, ki je z udeleženci nesebično delil svoje bogato znanje in vsem prisotnim podaril veliko umetnih muh.

Čeprav so bile muhe res odlične, smo mentorji prepričani, da so mladi domov odnesli še veliko več: nova prijateljstva, dragoceno znanje, nepozabne spomine in morda celo začetek vseživljenjske muharske zgodbe.

Tanja Drofelnik

ZVEZA RIBIŠKIH DRUŽIN MARIBOR

s partnerjema

RIBIŠKA ZVEZA SLOVENIJE
SKUPNOST ZA ŠPORTNI RIBOLOV ALPE JADRAN (S.Š.R.A.J.)

PRIREJA

33. mednarodno srečanje in ribiško tekmovanje mladih ribičev – disciplina lov rib s plovcem – za »POKAL ALPE – JADRAN« in »POKAL GLASILA RIBIČ«, »JEZERO PRISTAVA«, 29. AVGUST 2026

Organizator in izvajalka:

Zveza ribiških družin Maribor, Cesta XIV. divizije 54, Maribor.

Organizacijski odbor:

Marjan GABER (tel.: +386 51 418 200), Drago ORNIK (tel.: +386 51 351 452) in Lucija ZADRAVEC; +386 70 757 710).

Tekmovalna trasa:

Akumulacijsko jezero »Pristava« z enakomerno globino od 1,5 do 2,5 m. V jezeru so prisotne naslednje vrste rib: rdečeoka, rdečeperka, zelenika, ploščič, krap, srebrni koreselj, som, ameriški somič … Na traso je može dostop z avtomobilom po dostopni cesti.

Prijava udeležencev:

Prijava mora dospeti najkasneje do ponedeljka, **24. avgusta 2026,** na naslov: Zveza ribiških družin Maribor, Cesta XIV. divizije 54, SI 2000 Maribor ali na elektronski naslov: zrd.maribor@gmail.com, na priloženem obrazcu. Zbor je v gostišču »KNUPLEŽ«, Močna 10, 2231 Pernica.

Sestava sodelujočih ekip:

Srečanje in tekmovanje je namenjeno mladim ribičem v enotni kategoriji, starosti do 18 let. Tričlanske ekipe so lahko kombinirane iz tekmovalk in tekmovalcev, starih nad 7 let do največ 18 let (tekmovalci morajo biti samostojni !!!). Za »**Pokal Alpe – Jadran**« tekmujejo vse prijavljene ekipe članic Skupnosti za športni ribolov Alpe Jadran, za »**Pokal glasila Ribič**« pa ekipe ribiških družin – članic Ribiške zveze Slovenije, Zvez ribiških družin, Zveze za športni ribolov na morju Slovenije in ribiških klubov.

Kotizacija:

Prispevek za tekmovalce in spremljevalce je **30 € po osebi.** V kotizacijo so všteti stroški organizacije in izvedbe srečanja in tekmovanja, sodniki, zajtrk, kosilo s pijačo in spominska majica. Kotizacijo lahko vplačate na račun ZRD Maribor, IBAN: SI56-0451-5000-0438-851, SWIFT (BIC): KBMASI2X, OTP banka, namen plačila: »pokal AJ + ime ekipe« ali v gotovini na dan tekmovanja.

Nagrade:

»Pokal Alpe Jadran«: trije najbolje uvrščeni v sektorjih prejmejo medalje, tri najbolje uvrščene ekipe prejmejo pokale, najbolje uvrščena ekipa prejme prehodni pokal, vsi tekmovalci praktične nagrade.

»Pokal glasila Ribič«: prvouvrščena ekipa (tekmovalci in vodja ekipe) prejme pokale in prehodni pokal.

Terminski program - sobota, 29. 8. 2026:

7.00–08.30:	prihod ekip in udeležencev, prijava ekip, žrebanje sektorjev in startnih mest, zajtrk, sestanek z vodji ekip ter slovesna otvoritev,
08.30:	odhod na tekmovalno traso, vstop na tekmovalna mesta,
9.50–10. ure:	krmljenje rib,
10.–13. ure:	tekmovanje,
13.–14. ure:	tehtanje ulova in izračun rezultatov,
ob 14. uri:	kosilo (gostišče Knuplež),
ob 15. uri:	razglasitev rezultatov in podelitev priznanj in nagrad.

Pravila in trening:

Tekmuje se po določilih Pravilnika in Pravilih o športnem ribolovu Ribiške zveze Slovenije in pravilih CIPS. Posebno določilo izvajalke tekmovanja je, da je dovoljena enotna maksimalna dolžina šteka 11,5 metra, kar velja za vse tekmovalce.

Ekipe, ki bodo poslale prijave do 24. 8. 2026, lahko opravijo trening na trasi **v četrtek, 27. 8.** Trening **v petek, 28. 8.**, bo dovoljen s posebnim dovoljenjem **samo za tiste ekipe, ki bodo po treningu prenočevale v Sloveniji.** Na treningu ni dovoljena uporaba mrež za čuvanje rib.

Marijan Gaber
predsednik ZRD Maribor

Čar narave in ribolova

POMLAD JE PREBUDILA TUDI KRAPARJE …

… vsaj med tistimi, ki si čez zimo vzamemo nekaj premora in damo ribam čas za počitek. Pomlad nas nato spet povabi k vodi – k novim dogodivščinam, prijetnim trenutkom in spominom, ki ostanejo za vedno. Tudi takrat, ko po nekaj dneh ob vodi ostanemo brez prijema, se um kljub vsemu umiri, misli zbistrijo. Na koncu spoznamo, da ima riba ne glede na naše znanje in izkušnje vedno svojo izbiro – in prav v tem je čar krapolova.

Pisali bomo ne le o uspehih, ribah in zmagah ribičev. Rad bi predstavil krapolov na svoj način, morda navdušil kakšnega mladega nadobudneža za to zvrst ribolova, ga česa naučil ali pripravil na njegove prve korake ob vodi.

Nekoč – preprostost in potrpežljivost

Krapolov se je skozi desetletja močno spremenil. Včasih je bil ribolov predvsem preprost pobeg v naravo, danes pa je postal prava disciplina z moderno opremo, taktikami in specializiranim pristopom. Pred leti krapolov ni poznal bojlijev, daljinskih čolnov za hranjenje in razvoz vab ali elektronskih signalizatorjev. Ribiči so lovili s preprostimi palicami, osnovnimi kolesci in veliko mero potrpežljivosti. Najpogostejše vabe so bile koruza, kruh, krompir ali testo, pripravljeno doma po skrivnih receptih. Ribolov je bil bolj spontan. Veliko manj je bilo informacij, zato so se izkušnje prenašale med ribiči ob vodi. Uspeh ni bil odvisen od drage opreme, ampak od poznavanja vode, navad rib in občutka za pravi trenutek.

Tudi odnos do ulova je bil drugačen. Fotografije trofejnih krapov so bile redkost, pomembnejše pa je bilo druženje, mir ob vodi in veselje ob prijemu.

Danes – tehnika, taktika in specializacija

Sodobni krapolov je postal zelo napreden. Na voljo so specializirane palice, javljalniki prijema (signalizatorji), čolni za razvoz hrane in vab (t. i. *baitboat*), sonarji in ogromna izbira vab. Bojliji, peleti in različne metode hranjenja omogočajo zelo natančen pristop. Ribiči danes veliko pozornosti namenjajo pripravi na ribolov. Analiza dna, opazovanje gibanja rib in večdnevno hranjenje so pogosto ključ do

Tudi ta »zlata« kdaj prime.

Krap varno odpet v banjici in pripravljen, da se vrne v svoje kraljestvo.

uspeha. Informacije so dostopne povsod – na spletu, preko posnetkov in družbenih omrežij.
Velik poudarek je tudi na pravilnem ravnanju z ribami. Blazine za odpenjanje, antiseptiki in vračanje rib v vodo so postali pomemben del sodobne kraparske kulture.

Kaj pa ostaja enako?

Kljub vsem spremembam smisel krapolova ostaja isti. Še vedno gre za trenutke ob vodi, pričakovanje prijema in spoštovanje narave. Ne glede na to, ali lovimo s staro bambusovo palico ali najmodernejšo opremo, nas vse povezuje isti občutek – vznemirjenje ob zvoku signalizatorja in srečanje z veliko ribo.

Osnovna oprema

Krapolov ni le ribolov, temveč način življenja, ki od ribiča zahteva potrpežljivost, pripravo in primerno opremo. Za uspešen in prijeten čas ob vodi pa ne potrebujemo vedno najdražje opreme, temveč predvsem zanesljive in premišljeno izbrane pripomočke.

Osnovna oprema vsakega kraparja:

- **Palice**

Osnova vsakega kraparja so kakovostne palice, prilagojene metanju težjih sistemov in varnemu utrujanju rib. Najpogosteje se uporabljajo palice dolžine 12 ali 13 čevljev.

- **Kolesca**

Dobro kolesce omogoča dolge mete in zanesljivo delovanje pri drilu večjih rib. Pomembno pa je, da imajo natančno zavoro in dovolj kapacitete najlona ali vrvice.

- **Najloni in vrvice**

Njihova kakovost je ključnega pomena. Poleg osnovnega najlona potrebujemo še predveze za dolge mete (t. i. »*schock leaderje*«), trnke svince in varne sisteme za ribolov.

- **Podmetalka**

Velika in mehka podmetalka je nujna za varen sprejem ribe ter preprečevanje poškodb.

- **Blazina ali banjica za odpenjanje**

Vsak odgovoren krapar poskrbi za zaščito ulova, sploh pri sistemu ujemi/spusti. Blazina ali banjica omogočata varno rokovanje z ribo med odpenjanjem in fotografiranjem.

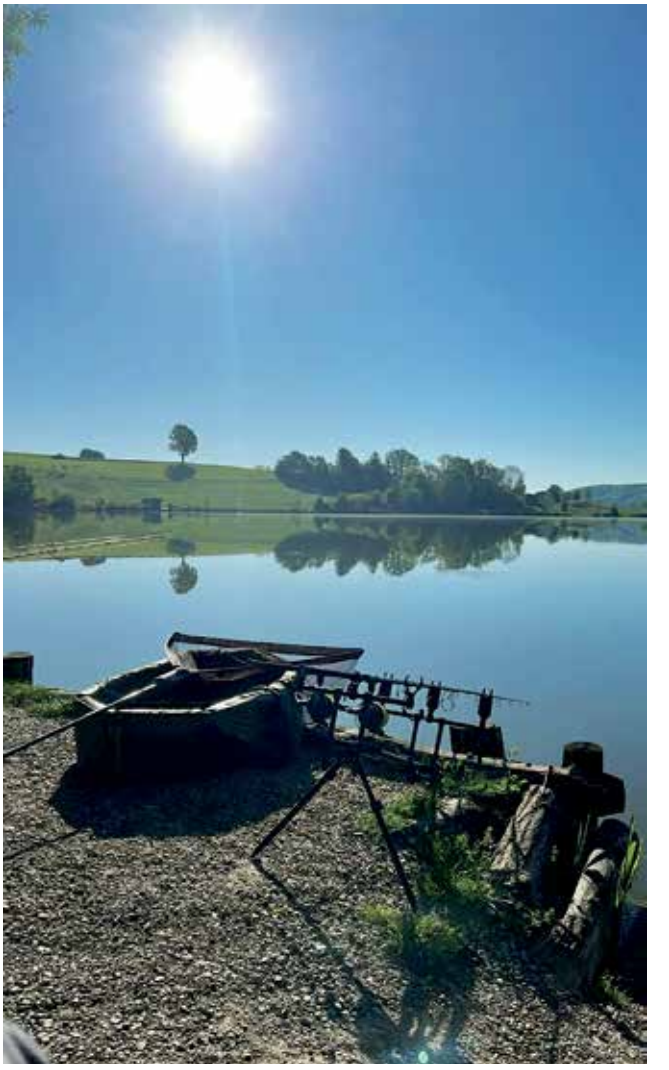
Primer postavljenih palic na »*rod pod*«, z leve vidimo blazino za varno odpenjanje krapa, na njej pa veliko podmetalko.

- **Javljalniki (signalizatorji) prijema**

Elektronski signalizatorji in »swingerji« nam pomagajo zaznati tudi najbolj previdne prijeme.

- **Stojala za palice**

Za stabilno postavitev palic ob vodi lahko uporabljamo t. i. »*rod pod*«, na katerega lahko namestimo dve ali več palic ali posamične »*bangstick*« palice.

- **Šotor in ležalnik**

Ker krapolov pogosto traja več dni, sta udobje in zaščita pred vremenskimi vplivi zelo pomembna.

- **Stol, svetilka in osnovni pribor**

Naglavna svetilka, stol, zaščita pred soncem (dežnik) in ostali manjši pripomočki pogosto odločajo o tem, kako prijetno bo preživljanje časa ob vodi.

- **Vabe in prihrana**

Bojliji, peleti, koruza in druge vabe so pomemben del krapolova. Pravilna izbira vab pogosto odloča med uspešnim in neuspešnim ribolovom.

Spoštovanje do rib in narave

Poleg opreme pa najpomembnejši del vsakega ribiča ostajata odnos do narave in spoštovanje do rib. Prava vrednost krapolova ni le ulov, temveč je v trenutkih ob vodi, druženju in nepozabnih doživetjih.

Naslednjič podrobno opišemo opremo, do takrat pa dober prijem!

Besedilo in fotografije: Andrej Kmetič

ŠNJUR – MORSKI BOREC, KI GA SLADKOVODNI RIBIČI PREVEČKRAT SPREGLEDAMO

Ko se sladkovodni ribič prvič odpravi na morje, običajno sanja o velikih oradah, brancinih ali kakšni drugi znameniti morski ribi. Redko kdo se na dopust odpravi z željo, da bi lovil šnjure. Večina ga pozna kot ribo, ki se po naključju znajde na trnku med lovom drugih vrst. Toda takšno razmišljanje je precej krivično. Šnjur je namreč ena najbolj zanimivih in zabavnih rib, ki jih lahko z obale lovimo v Jadranskem morju.

Kdor je že naletel na večjo jato šnjurov, ve, da se lahko miren večer na pomolu v nekaj minutah spremeni v pravo ribiško akcijo. Prijemi si sledijo eden za drugim, palica se upogiba, ribič pa hitro pozabi, da na drugi strani vrvice nima kakšnega velikega plenilca. Šnjur morda ni velikan med ribami, je pa izredno borben in na lahkem priboru ponuja veliko več zabave, kot bi pričakovali na prvi pogled.

Kje iskati šnjure?

Šnjur je pelagična riba, kar pomeni, da večino življenja preživi na odprtem morju. Toda v poletnih mesecih se jate teh plenilcev približajo tudi obali. Najpogosteje jih srečamo ob pomolih, valobranih, pristaniščih, marinah in drugih mestih, kjer se obala hitro spušča v globino. Posebej rad ima območja z močnejšim morskim tokom. Tokovi namreč prinašajo hrano in ustvarjajo razmere, v katerih se zbirajo manjše ribice.

Izkušeni morski ribiči pogosto iščejo prehode med peščenim in kamnitim dnom, podvodne robove ter območja, kjer se križajo morski tokovi. Takšna mesta predstavljajo nekakšne morske avtoceste, po katerih se šnjuri redno vračajo na svoja prehranjevalna območja.

Podobno kot postrvi na reki tudi šnjuri izkoriščajo gibanje vode. Sladkovodni ribiči bodo hitro ugotovili, da opazovanje morskih tokov ni nič manj pomembno kot branje rečne struge.

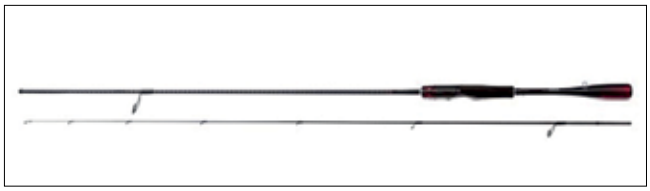

Palica

Pletenica premera 0,12 mm

Šnjur *(Trachurus trachurus)*

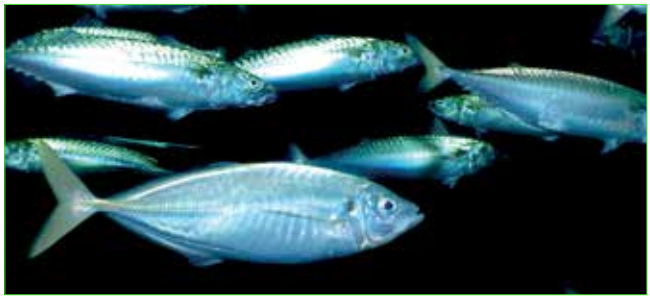

Šnjur se drži v jatah.

Kdaj so najbolj aktivni?

Njegove velike oči razkrivajo pomembno skrivnost. Šnjur je najbolj dejaven v slabših svetlobnih razmerah. Največ uspeha bomo imeli zgodaj zjutraj, ob sončnem zahodu in ponoči.

Posebej zanimiva so pristanišča in marine, kjer umetna svetloba privablja plankton, drobne rakce in manjše ribice. Kjer se zbirajo manjše ribe, slej ko prej pridejo tudi šnjuri.

Poleti jih pogosto opazimo tik pod gladino, jeseni pa se pomaknejo nekoliko globlje. Kljub temu ostajajo dosegljivi tudi ribičem z obale.

Shimano ULTEGRA

Sabiki

Kakšno opremo potrebujemo?

Za uspešen lov ne potrebujemo drage opreme. Lahka palica za vijačenje dolžine med 2,5 in 3 metri, akcije do približno 15 ali 20 gramov, bo opravila svoje delo več kot odlično.

Kolut velikosti 2000 do 3000 napolnimo s pletenico debeline od 0,08 do 0,12 mm. Na konec dodamo približno meter dolgo fluorokarbonsko predvrvico debeline med 0,20 in 0,25 mm.

Takšen pribor omogoča dolge mete, dobro zaznavanje prijemov in predvsem veliko užitkov pri borbi z ribo.

Nekaj različnih vab za šnjure

Najboljše umetne vabe

V zadnjih letih postaja med morskimi ribiči vse bolj priljubljen japonski način ribolova, imenovan »*Ajing*«. Gre za lov z majhnimi silikonskimi vabami, ki posnemajo mladice rib ali kozice.

Najuspešnejši so silikoni, dolžine med 3 in 5 centimetrov v naravnih barvah. Dobro se obnesejo bela, srebrna, modra, prozorna in svetlo zelena.

Odlični so tudi mikro džigi, težki od 5 do 15 gramov. Njihova prednost je dolg met, zato lahko dosežemo tudi bolj oddaljene jate.

Pri vodenju vab velja pomembno pravilo: veliko prijemov se zgodi med prostim tonjenjem. Zato ni treba ves čas hitro navijati. Pogosto je ravno trenutek, ko vaba počasi pada proti globini, tisti, ki sproži napad.

Zanimiv nasvet izkušenih morskih ribičev pravi, da je vredno pogledati vsebino želodca prvega ulovljenega šnjura. Če ugotovimo, da se prehranjuje z zelo drobnimi ribicami, bomo uspešnejši z manjšimi vabami. Če lovi večji plen, lahko uporabimo nekoliko večje imitacije.

Kaj pa naravne vabe?

Če vprašate stare morske mačke, katera vaba je najboljša za šnjura, boste največkrat slišali en sam odgovor – sardela.

Košček sveže sardele na majhnem trnku ostaja ena najbolj učinkovitih vab za lov šnjurov. Uspeh lahko še povečamo s hranjenjem, pri katerem v morje mečemo drobne koščke sardele ali zmlete sardele z dodatkom drobtin/kruha in tako ustvarimo vonjalno sled.

Ta zmes privablja manjše ribe, za njimi pa pogosto pridejo tudi lačni šnjuri.

Sabiki – ko se na trnkih znajde več rib hkrati

Med najbolj zabavnimi načini lova je uporaba sistema sabiki. To je naveza več majhnih trnkov, okrašenih s peresi, svetlečimi vlakni ali bleščicami.

Šnjur na krožniku

Šnjur ujet na vabo sabiki

Ko naletimo na večjo jato, ni redkost, da naenkrat ujamemo dve ali celo več rib. Takrat se začne prava zmeda. Vsaka riba vleče v svojo smer, ribič pa pogosto šele pod nogami ugotovi, koliko potnikov je prišlo na obisk.

Prav zaradi takšnih trenutkov številni ribiči sabiki še danes štejejo med najbolj učinkovite načine lova šnjurov.

Odličen borec in odlična jedilna riba

Čeprav šnjur ne dosega velikosti največjih jadranskih plenilcev, ga nikakor ne gre podcenjevati. Njegovi pobegi so hitri in odločni, predvsem tik pod površino, ko že vidi pomol ali podmetalko.

Poleg tega sodi med kulinarične presežke. Njegovo meso je čvrsto, okusno in bogato z omega-3 maščobnimi kislinami. Najboljši je sveže pečen na žaru ali pripravljen v pečici.

Po ulovu ga je priporočljivo čim prej očistiti in odstraniti drobovino. Tako ohranimo najboljšo kakovost mesa. Kot številne druge morske ribe lahko tudi šnjur vsebuje zajedavca anisakisa, zato je priporočljiva dobra toplotna obdelava oziroma zamrzovanje, kadar ribo pripravljamo na načine, ki tega zahtevajo.

Riba, ki si zasluži več spoštovanja

Šnjur je ena tistih rib, ki jih pogosto ocenjujemo po velikosti, namesto po tem, kar ponujajo ribiču. A kdor je kdaj doživel prihod večje jate pod pomol, ve, da gre za izjemno zanimivo športno ribo.

Ne potrebuje drage opreme, ne zahteva čolna in ni rezervirana samo za izkušene morske mačke. Z nekaj osnovnega pribora, malo opazovanja morja in nekaj vztrajnosti lahko vsak ribič doživi nepozaben morski ribolov.

Morda je prav zato šnjur ena najbolje varovanih skrivnosti Jadrana – riba, ki je mnogi podcenjujejo, tisti, ki jo dobro poznajo, pa jo vedno znova z veseljem iščejo ob morski obali.

Besedilo in fotografije: Vladimir Mikec, foto: spletni viri

SEZONA NA REČNE PROFESORICE JE ŽE V POLNEM TEKU

Vsak prvi maj je pri meni in tudi moji družini že od malega posvečen ribolovu na ščuke. Oče je bil in še vedno je, čeprav malo manj, strasten ribič predvsem v lovu ščuk (sedaj bolj uživa, ko me gleda loviti). Že od malega sva skupaj hodila na ribolov. Bil sem v nahrbtniku za nošenje otrok, medtem ko je on lovil. No, lahko si predstavljate, kaj je to pomenilo. Kot malega me je takoj pritegnil lov na ščuke. Lahko rečem, da mi je bil ribolov postavljen v zibko. Na prvih ribolovih mi je oče metal vabo, jaz pa sem samo navijal. A to so bili moji začetki, dobri 2 leti ali 3 leta sem bil star in sem že navijal s pomočjo očeta. Lepi časi in vedno bi ponovil isto življenjsko pot. Jaz sem ribolov kasneje dvignil še na malo višjo raven in mi sedaj pomeni način življenja, brez katerega si ne predstavljam niti enega dneva. Na začetku je bilo malo težko tudi za družino, saj si niso predstavljali, koliko mi to pomeni. A kaj kmalu so videli, da je to moj stil in način življenja. Brez narave in vode nisem isti človek.

Tako je prvi maj globoko zasidran v moje koledarje in je vedno dan za začetek sezone.

Letošnjo sezono sem otvoril skupaj s kolegom Nenadom.

Tile so se izkazali v akciji.

Podala sva se v revir Ribiške družine Vevče, točneje na revir Ljubljanica 9. Revir poteka od papirnice v Vevčah do izliva v Savo. Napovedano je bilo zelo lepo sončno vreme. Za nas je to odlično, a predvsem za ščuko ne najboljša napoved. Vodostaj

Moja mala lepotica

Prva riba v novi sezoni

Nenad z največjo ščuko dneva, 83 cm

Silikon z luknjico na repu za nanos gela

je bil zelo nizek, še nižji kot po navadi. Vseeno pa razmere ne smejo biti izgovor. Jaz sem se odločil za uporabo ključnika (t. i. džig) in silikonskih vab v barvi zelenike. Medtem ko se je Nenad odločil predvsem za vabe džig. Začela sva pri papirnici in na malo bolj zahtevnem terenu. Voda je bila zelo obremenjena, ribičev je bilo ogromno. To te le še bolj spodbudi, da boš le ti tisti, ki bo prelisičil ščuko. Nenada ob sproščenem pogovoru že po nekaj metih preseneti in zato prekine močan napad ščuke. Ujel je prvo rečno lepotico v tej sezoni. Po kratki borbi sem ribo lepo zajel v mrežo. Divja lepotica je po hitrem fotografiranju nepoškodovano in z veliko energije odplavala nazaj v globine. Ker je bilo na tem delu res veliko ljudi, sva se odločila, da bova odšla nižje v malo bolj zahteven in zaraščen del. Kot me nekateri verjetno poznate, veste, da težji, kot je teren, rajši grem lovit. To je tisto pravo, ko te preseneti divja riba. Trava in podrast sta bila že v polnem razcvetu, zato je imel Nenad kar nekaj težav z alergijo na cvetni prah. Kar nehal je šteti, kolikokrat je že kihnil. Odličen teren z vejami in mirni del. A o ščuki ne duha ne sluha. Preizkušava različne vabe, a brez sreče. Zato sem se odločil za pristop z malo manjšimi silikoni, dolžine od 12,5 cm do 15 cm. Kaj hitro mi je uspelo prelisičiti malo ščuko, ki se ni mogla upreti silikonu v barvi zelenike v kombinaciji z gelom, na bazi smradu. Silikon je malo drugačen od ostalih, saj ima v repu zareze za nanos gelov, ki povečajo možnost ulova. Hitro sva jo fotografirala za spomin in spustila nazaj v vodo. Že takoj pri naslednjem metu sem ulovil eno malo. Tudi ta je prijela na isto vabo. Sezono z ulovom sem odprl tudi jaz! Dneva še ni konec. Odločiva se še za ribolovna mesta, kjer je voda malo hitrejša. In kaj hitro sva videla, da je bila to prava izbira. Nenadu je vabo pobrala riba sredi vodotoka. Ko je že mislil, da ščuka vabe ne bo še enkrat pobrala, je v naslednjem metu zagrabila vabo. Dobrih 83 cm in zelo debela. Hitra fotografija za spomin in nazaj v vodo. Odločiva se, da greva ponovno k vevški papirnici. Poizkusiti še na nasprotni strani. Zamenjala sva kar nekaj vab, a se ni nič zgodilo. Poskusim tudi na kombinirano blestivko, ki velja za odlično vabo v času po koncu drsti, a brez uspeha. Nenad je z ulovom odlično odprl sezono in časa je imel le do poznega kosila. Tako sva se poslovila, a zame dneva ni bilo konec. Lakota je naredila svoje in prilegel se je kratek počitek. Po okrepčilu in počitku kar ob vodi je sledil še popoldanski ribolov. Odločil sem se za silikon, s katerim sem bil tisti dan najuspešnejši. Takoj po prvem metu je riba prijela. Znova ščuka. Majhna, a vseeno – vsaka ribe šteje. Ponovno poizkusim. Pot nadaljujem do mest, ki jih z Nenadom v dopoldanskem ribolovu nisva obiskala. A na žalost se je izkazalo, da ribe tisti dan niso kazale zanimanja za moje vabe. Veliko ribičev, ki sem jih ali sva jih srečala, so ostali brez prijema ribe. Tako je bil ribolov z nekaj ribami že pravi uspeh. Vsake ulovljene ribe sem vesel, saj le tako lahko pričakuješ tudi kapitalne ribe. No, v ribolovu tistega dne kapitalnih ni bilo, a vseeno vem, da se skrivajo v skrivališčih, ki jih morda še nisem odkril, a jih nekega dne bom. Hvala prijatelju Nenadu za družbo in seveda pozdrav za vse ribiče, ki uživate v ribolovu na zobate lepotice.

Besedilo in fotografije: Toni Janežič

TADEJ KOCBEK, SVETOVNI PRVAK V RIBOLOVU Z METODIČNIM KRMILNIKOM, SLOVENIJA NA 6. MESTU

Med 17. in 23. majem je v madžarskem Szegedu potekalo 6. svetovno prvenstvo v ribolovu z metodičnim krmilnikom (angl. method feeder). Na prvenstvu je nastopilo 21 reprezentanc s skupaj 126 tekmovalci. Dogodek se je odvijal na veslaškem kanalu Matyer, ki je v preteklosti že gostil tekmovanja na najvišji ravni. Slovensko zasedbo so sestavljali tekmovalci: Božidar Irgolič, Tadej Kocbek (oba RD Ljutomer), Andrejas Kardinar, Denis Zelko (oba iz RD Radgona), Goran Jezernik in Danijel Tkalec (oba RD Lendava) pod vodstvom Davida Lorberja (RD Radgona), Matjaža Mesariča (RD Ptuj) in Robija Verbančiča (RD Lendava).

Na skoraj 500 km dolgo pot smo se odpravili v soboto zgodaj zjutraj, saj je istega dne v popoldanskem času že potekal sestanek vodij ekip, kjer so izžrebali tekmovalne prostore (bokse) za treninge. Ob prihodu na prizorišče nas je pričakalo sila slabo vreme z močnim dežjem in vetrom, vendar je bila vremenska napoved za naslednje dni bolj spodbudna. In prav takšno vzdušje je vladalo v ekipi – pozitivno, z upanjem na čim boljši rezultat. Nastanili smo se v apartmajski hiši tik ob prizorišču, kjer so bili v sosednji enoti nastanjeni Ukrajinci, ki so prišli v Szeged branit zlato medaljo iz prejšnjega svetovnega prvenstva.

Ekipa slovenske reprezentance. Stojijo z leve: Božidar Irgolič, Andrejas Kardinar, Daniel Tkalec, Denis Zelko, Tadej Kocbek, David Lorber, čepijo z leve: Goran Jezernik, Matjaž Mesarič in Robi Verbančič.

Tadej Kocbek s svojim ulovom na treningu.

Že naslednje jutro se je pričelo zares. Prvi trening smo pričeli v tekmovalnem prostoru številka 4. Pogoji za ribolov so bili težki, saj je pihal močan veter. Po prvem treningu smo ugotovili, da bo ribolov precej zahteven, saj bo treba ubrati pravo taktiko. Opazili smo, da so ekipe zelo izenačene. Večinoma so lovili krape in sr. koreslje (babuške). Večina reprezentanc je imelo podobno taktiko, saj smo lovili na razdalji 30–32 metrov, kjer so postavljene boje, s katerimi so označene veslaške steze, ter na razdalji 10–15 metrov. Globina kanala

Denis Zelko z ujetim somom na tekmi.

Andrejas Kardinar s svojim ulovom.

je bila približno 3–3,5 metra. Sestaviti je bilo treba samo pravilno mešanico hrane za privabljanje rib (hrana, peleti, koruza ipd.). Uporabljali smo hrano znanega madžarskega proizvajalca Timar mix ter hrano podjetja Ringers iz Anglije, TTX in tako imenovani »*tajger*«. S to mešanico hrane smo, po količini ulov, bili konkurenčni reprezentancam Anglije, Madžarske, Italije, Avstrije, Poljske, Romunije. Po opravljenem treningu smo se na skupnem sestanku dogovorili, kaj bi še lahko spremenili ali izboljšali.

Drugi trening smo lovili na tekmovalnem mestu, št. 9. Še vedno smo iskali prave rešitve, na kakšen način uloviti največ rib. Spremljali smo ostale ekipe, njihov način ribolova, saj je bila vsaka informacija zelo pomembna. Naše strokovno vodstvo je nabiralo kilometre na prelepi trasi, s ciljem zbrati čim več koristnih predlogov. Po končanem treningu in stehtanem ulovu je sledila otvoritvena slovesnost, kjer se je predstavilo vseh 21 reprezentanc. Prireditev je vodil eden izmed največjih imen v svetu ribištva, madžarski tekmovalec Tamas Walter.

Naslednje jutro smo se ponovno zbrali ob trasi, ki v svetu velja morda za najlepšo in najbolj izenačeno traso v tekmovalnem ribištvu. Trening smo izvedli v tekmovalnem prostoru, št. 16. Vsak v ekipi je prispeval največ, kolikor je lahko. V želji po napredovanju je napetost naraščala, čutil se je pritisk, tudi vodstvo ekipe je bilo pod določenim pritiskom, saj je bilo treba počasi sestaviti ekipo 5 tekmovalcev, ki bo pričela s tekmovanjem prvi dan. Rib je bilo vsak dan več, lovilo se je tudi preko 40 kg rib in vedno bolj je postajalo jasno, na kakšen način bomo lovili. Prav tako smo vedeli, da bo tekmovanje zelo izenačeno in napeto in da bodo odločale malenkosti. Ampak do prvega tekmovalnega dne je bilo še kar nekaj časa, smo se pa počasi začeli zavedati, da smo res lahko blizu najboljšim, čeprav smo v tej disciplini še zelo neizkušeni proti ostalim »velikim« ekipam. Večkrat smo se ob večerih šalili, da smo na prvenstvo prišli kot nekoč tista znana ekipa Jamajčanov v bobu na Olimpijskih igrah leta 1988 v Calgaryju.

Prišla je sreda, še zadnji dan treninga. Zavzeli smo svoja ribolovna mesta v ribolovnem prostoru, št. 20., sosedje v krajnem desnem so bili Avstrijci, ki so po prikazanem prav tako veljali za ene izmed favoritov. Zbrali smo še zadnje informacije, dorekli malenkosti glede taktike ribolova. Vedno bolj se je čutila napetost, kar je bilo nekako pričakovati, saj je to bila za večino fantov prva takšna izkušnja na najvišji ravni. Po skupnem dogovoru smo določili ekipo, ki bo tekmovala prvi dan, kot rezerva se je sam javil Andrejas Kardinar, ki po količini ulova na treningih ni zaostajal za drugimi, saj so si bili vsi naši tekmovalci zelo blizu. Nadaljnji dogovor v ekipi je bil, da bo naslednji tekmovalni dan »rezervni« tekmovalec tisti, ki bo najslabše uvrščen prejšnji dan.

Po končanem treningu je sledil sestanek vodij in kapetanov ekip, kjer so nam predstavili nova pravila. Izvedli so tudi žreb sektorjev za posamezne tekmovalce, prav tako način žrebanja. Vodstvo tekmovanja je želelo tekmovanje narediti čim bolj enakovredno. Tako so bile v obeh krajnih sektorjih A in E določene 3 krajne številke. V treh tekmovalnih dneh jih je bilo tako skupno 18. Ker pa je bilo na prvenstvu 21 ekip, je bilo glede enakovrednosti urejeno, da bo ekipa, ki ne bo imela krajne številke (ene izmed 3 številk), imela 2 tekmovalna dneva 4. krajno številko (A4 in E18).

Žreb je določil, da bo prvi dan v sektorju A lovil Denis Zelko, v sektorju B Božidar Irgolič, v sektorju C Goran Jezernik, v sektorju D Tadej Kocbek in v sektorju E Danijel Tkalec.

Naslednje jutro po zajtrku sta se David in Robi – vodji – udeležila žrebanja lovnih mest. Žrebanje je potekalo hitro,

Najboljše uvrščeni posamezniki. V sredini Tadej Kocbek.

bilo še je nekaj nejasnosti okrog določenih pravil, ampak je Tamas Walter v svojem slogu vse lepo razložil.

Še enkrat smo se zbrali, razdelili številke, spili kavo ter si zaželeli vso srečo in dober prijem.

Ribolov je bil izjemno težak, saj je že od zgodnjega jutra pihal močan veter, ki je tekmovanje še dodatno popestril. V sektorjih je bilo zelo izenačeno, vsaka ulovljena riba je pomenila napredovanje na lestvici. Vsak tekmovalni dan v tej disciplini traja 5 ur, vendar je čas tekel zelo hitro. Ni ga bilo na pretek, vsaka napačna odločitev se je hitro poznala. Resnično je bilo treba izbrati pravi način ribolova. Dodatno so dogajanje začinile taktike reprezentanc, ki so veljale za favorite, saj večina teh ekip v 10-minutnem času pred pričetkom ribolova sploh ni krmila ali pa je krmila zelo, zelo malo. Veliko je bilo začudenih pogledov, ko je npr. domači as Peter Bako, ki je lovil tik ob Božidarju, v celotnem času, namenjenemu krmljenju, opravil le en sam met za hranjenje. To je še potenciralo negotovost. Po pisku za začetek tekmovanja se je začelo zares. Prihajalo je do prvih prijemov, prvih ulovljenih rib, prav tako pa tudi do prvih pobegov rib. Teh je v naši ekipi bilo malo preveč, kar se je na koncu izkazalo, da je bilo ključno za še boljši rezultat.

Naši vodje so budno spremljali dogajanje v vsakem sektorju, si zapisovali določene podatke, ki so še kako prav prišle tekmovalcem. Bolj kot smo se približevali koncu, vedno več rib je bilo bližje obali. To sta v naši ekipi najbolje znala izkoristiti Tadej Kocbek in Denis Zelko. Po zadnjem sodniškem pisku je bilo na vrsti tehtanje. Rezultati so bili pričakovano izenačeni, odločali so grami. Naši so ekipno dosegli 12. mesto z 29 KT, po prvem dnevu so vodili Nemci. Posamezno so se najbolje odrezali Tadej Kocbek (2. mesto), Denis Zelko (4. mesto) ter Božidar Irgolič (5. mesto).

Za naslednji dan se je bilo treba dobro pripraviti in spočiti, vendar veliko časa za počitek ni bilo. V petek zjutraj je najprej potekal žreb lovnih mest, pri naših je drugi tekmovalni dan bil rezerva Danijel Tkalec, Andrejas Kardinar pa se je vrnil v »začetno postavo«, kar se je na koncu pokazalo, da je bila pravilna odločitev. Ribolov je potekal podobno kot prejšnji dan, z razliko, da je bilo še več rib bližje obali. Spet je to znal najbolje izkoristiti Tadej Kocbek, ki je še izboljšal rezultat prvega dne in za več kot 10 kg premagal drugouvrščenega v svojem sektorju. Odlično delo sta opravila tudi Andrejas Kardinar, ki je prav tako zmagal v svojem sektorju, in Denis Zelko, ki je v svojem sektorju dosegel 3. mesto. Nekoliko slabša sta bila Goran Jezernik in Božidar Irgolič. Po drugem tekmovalnem dnevu so naši napredovali na 8. mesto. Naša ekipa je zmanjšala zaostanek za najboljšimi ekipami in je bila pred odločilnim dnevom blizu osvojitve medalje, saj je

Tadej Kocbek skupaj z drugouvrščenim Maximilianom Eisnerjem iz Avstrije.

za tretjim mestom zaostajala zgolj za 6,5 točke. Vse je bilo še odprto, vendar si spodrsljaja nismo smeli več privoščiti, saj je bil rezultat na lestvici izjemno tesen in vsaka kazenska točka več ali manj je pomenila premik na lestvici. Na trenutno prvo mesto je skočila reprezentanca Avstrije, z enakim številom točk na drugem mestu je bila domača zasedba. Poljska je na tretjem mestu zaostajala zgolj za 2 točki. Smo pa zato imeli pred zadnjim tekmovalnim dnevom v odličnem izhodišču našega Tadeja, ki je bil s tremi kazenskimi točkami na odličnem 4. mestu. Tudi Denis Zelko je bil uvrščen na visoko 18. mesto. Andrejas Kardinar s svojim ulovom.

Zopet je sledilo žrebanje sektorjev, kjer smo vedeli, da ne moremo več imeti krajnih številk, kar je bilo še posebej pomembno za Tadeja, ki se je boril za naslov svetovnega prvaka v posamezni konkurenci. Želeli smo si, da bi mu bil žreb sektorjev naklonjen, kar se je na koncu tudi uresničilo, saj je zadnji dan ponovno tekmoval v C-sektorju. V soboto zjutraj je, kot je že v navadi, potekalo še zadnje žrebanje lovnih mest. Tako smo tudi v sektorjih A in E imeli ugoden žreb, saj smo izžrebali notranje podsektorje, kjer lovna mesta niso imela toliko vpliva na rezultat. V tistem trenutku smo res začutili, da smo lahko blizu nečemu velikemu. Vzdušje je bilo presenetljivo sproščeno, ni bilo čutiti pritiska, vsak je vedel, kaj mora storiti. V ekipo se je vrnil Danijel, rezerva je bil tokrat Božidar, ki pa je nato v nadaljevanju še kako prav prišel, saj je zadnji tekmovalni dan spremljal Tadeja in ga obveščal o dogajanju v njegovem sektorju.

Pred tekmovalci je tako ostalo le še zadnjih 5 ur ribolova. Ribolov je bil še težji kot prejšnje dni, rib je bilo manj. Ob trasi je bilo precej živahno, napetost se je čutila na vsakem metru. Največ pozornosti so bili deležni domači tekmovalci, saj se je za vsakim njihovim tekmovalcem nahajala skupina navijačev, tudi po 50–100 ljudi, ki je ploskala ob vsaki ujeti ribi njihovih ljubljencev. Velike pozornosti je bil deležen tudi Tadej, ki se je v C-sektorju pomeril neposredno z do tedaj

Strokovno vodstvo, ki je skrbelo, da je vse nemoteno potekalo.

drugim na lestvici Wakelinom iz Anglije. Sosed zraven njega je bil domači tekmovalec Peter Bako, ki je pričel odlično in v prvem delu tekme ulovil nekaj večjih krapov. Našemu Tadeju sprva ni kazalo najbolje, saj sta mu dva velika krapa pobegnila, prav tako sta mu dva krapa pretrgala vrvico. Takrat je veliko vlogo odigral Božidar, ki je Tadeja s svojimi izkušnjami znal umiriti in ga voditi po začrtani poti. Dlje je trajala tekma, vedno bolj je bilo napeto. In takrat je v ospredje stopil Tadej, ki je s svoji načinom ribolova tik ob obali dokazal, da predhodni rezultati niso bili naključni. V zadnji uri je npr. madžarskega tekmovalca zraven sebe prehitel v ulovljenih krapih z rezultatom 7-0. Slutilo se je, da je zelo blizu osvojitvi naslova svetovnega prvaka, še posebej ko je imel v zadnjih trenutkih tekme na trnku krapa, s katerim bi dokončno razbil vse dvome o zmagovalcu. Ampak žal se mu je riba odpela iz trnka in poskrbela za negotovost. Ostalo je samo vprašanje, ali je v sektorju zmagal Tadej ali Portugalec, ki je prav tako odlično lovil. Tehtnica je bila na koncu v prid našemu Tadeju, ki je takrat že vedel, da bo osvojil eno izmed medalj, saj je Anglež Wakelin v njegovem sektorju osvojil zanj skromno 8. mesto. Treba je bilo počakati, da so stehtali še vse ribe v ostalih sektorjih. Sledile so dolge minute čakanja, vmes je zaradi velikega zanimanja prišlo tudi do zamrznitve serverja uradne strani prvenstva, kjer je bilo mogoče spremljati rezultate v živo. Napetost je naraščala, čeprav smo bili skoraj zagotovo prepričani, da bo Tadej osvojil naslov prvaka, si tega nismo upali preveč na glas govoriti. Ko je končno le prišla informacija iz sektorja E, da je Poljak Kubalak zasedel 6. mesto, se je slavje lahko začelo. Tadej Kocbek je postal svetovni prvak.

Istočasno je svojo prevlado v B-sektorju pokazal Andrejas, ki je ponovno premagal vse tekmovalce in nakazal, da je bilo v igri tudi z njegove strani veliko več, če bi lovil vse 3 tekmovalne dneve. Matjaž Mesarič, ki je bil večino časa ob njem, mu je nudil vse informacije o dogajanju okrog njega, s svojimi izkušnjami ga je znal voditi do pravilnih odločitev.

V E-sektorju se je ponovno odlično odrezal Denis Zelko, ki je pokazal veliko mero mirnosti, potrpežljivosti in natančnosti. Tudi vsi prehojeni kilometri Davida, ki je bil ves čas prisoten v njegovem sektorju, so na koncu pripomogli do tega, da je zasedel odlično 3. mesto v svojem sektorju ter skupno 8. mesto v posamezni razvrstitvi, kar je odličen rezultat.

V sektorju A je zadnji dan lovil Danijel, ki je na koncu osvojil 6. mesto in je zasedal mesto v sredini lestvice. Treba je omeniti tudi Robija, ki je bil prisoten tako v A- in B-sektorju, skrbel je za prenos potrebnih informacij in bil nasploh zelo pomemben člen naše ekipe.

V sektorju D smo imeli Gorana, ki je prvo uro ribolova ujel 6 krapov in bil v odličnem položaju, da prispeva ekipi čim manj kazenskih točk. A na žalost nadaljevanje ni bilo tako uspešno, saj je na koncu zasedel 9. mesto.

Negotovosti še ni bilo konec, še vedno smo bili v igri za medaljo v ekipni razvrstitvi, še posebej ker smo že drugi dan zapored v treh sektorjih osvojili le 5 kazenskih točk. Vedeli smo, da bo zelo izenačeno in da nam bo na koncu mogoče zmanjkala kakšna točka, kar se je naposled tudi zgodilo. Za tretjim mestom smo zaostali zgolj za 4,5 točke, do osvojitve naslova svetovnih prvakov pa 9 točk. Naslov svetovnih prvakov je osvojila ekipa Avstrije, ki je za 0,5 točke premagala Romunijo, na tretje mesto se je uvrstila reprezentanca Poljske, ki je četrtouvrščene Madžare premagala z istim številom točk, ampak z večjo skupno težo ulovljenih rib. Favoriti Madžari in Angleži so se tako uvrstili na 4. in 5. mesto. Takoj za njimi se je na odlično 6. mesto uvrstila naše ekipa, ki bi lahko z določenimi drugačnimi odločitvami osvojila eno izmed kolajn. Kot zanimivost naj dodam, da je naša ekipa skupno ulovila največ rib, preko 390 kg, kljub temu da nismo imeli nobene od krajnih številk, kjer so ulovi bili še bistveno večji.

Končni vrstni red ekipno:
1. Avstrija 59,5 KT,
2. Romunija 60 KT,
3. Poljska 64 KT,
4. Madžarska 64 KT,
5. Anglija 66 KT,
8. Slovenija, 68,5 KT.

Končni vrstni red posamezno:
1. Tadej Kocbek (SLO), 4 KT, 94.620 kg,
2. Maximilian Eisner (AUT), 6 KT, 117.260 kg,
3. Marcin Kubalak (POL), 8 KT, 111.010 kg,
8. Denis Zelko (SLO), 10 KT, 89.530 kg,
70. Goran Jezernik (SLO),
87. Andrejas Kardinar (SLO), (čeprav je zmagal 2 tekmovalna dneva, ampak je dobil velik pribitek, ker en dan ni lovil),
97. Božidar Irgolič (SLO),
99. Danijel Tkalec (SLO).

Slovenska reprezentanca je tako dosegla izjemen uspeh, za medaljo v ekipni razvrstitvi ji je zmanjkalo malo sreče, nam je pa zato prvenstvo dalo svetovnega prvaka v posamezni konkurenci. To je šele 3. naslov svetovnega prvaka v posamezni konkurenci po zlati medalji Jerneja Ambrožiča med člani in Rudija Centriha pri invalidih.

V soboto zvečer smo se tako še enkrat vsi skupaj zbrali na veslaškem stadionu, kjer je potekala uradna podelitev ter svečan zaključek prvenstva ter pogostitev vseh sodelujočih.

Kot vodja slovenske reprezentance bi se rad zahvalil Ribiški zvezi Sloveniji, ki je uredila vse potrebno, da smo se lahko sploh prijavili na prvenstvo, saj kot najbrž veste, v Sloveniji v tej disciplini ribolova še sploh nimamo uradne državne lige. Že iz tega vidika so doseženi rezultati na tem prvenstvu vredni še toliko več. Zahvala gre tudi podjetju Timar mix iz Madžarske, ki je poskrbelo in sponzoriralo ribiško hrano in vabe, podjetju SOM.SI, podjetju TPS Zelko, ki je poskrbelo, da smo bili lepo oblečeni, podjetju MZCB, Radenski, Erinoxu iz Radencev, Radgonskim goricam, Milanu Vinku, s. p., ter LegoArtu iz Veržeja. Zahvala gre tudi vsem tekmovalcem, ki so vložili ves trud in čas, da so zastopali našo državo v Szegedu, velika zahvala gre tudi Matjažu Mesariču, ki je že drugič iz svetovnega prvenstva pripeljal svetovnega prvaka (Jernej Ambrožič iz Plovdiva), in Robiju Verbančiču, ki sta bila nepogrešljiva člena te ekipe.

Besedilo in fotografije:
David Lorber, vodja reprezentance

SLOVENIJA ODHAJA NA 73. SP V LOVU RIB S PLOVCEM V MOČNI ZASEDBI

Ob življenjsko pomembnih dosežkih se ljudje lahko počutimo zelo prijetno, saj smo v večini primerov nagrajeni za vloženi trud in vztrajnost pri uresničitvi svojih želja.

Slednje velja tudi na tekmovalnem področju naših številnih panog, med katere nedvomno sodi tudi naša športnoribolovna tekmovalna dejavnost, ki se je v zadnjih desetletjih na evropskem in svetovnem prizorišču zelo uspešno predstavila. Tudi z organizacijo velikih prvenstev, kot so evropska in svetovna prvenstva na brežinah reke Save v Radečah, Sevnici in nazadnje v Brežicah.

Najdaljšo »brado« mednarodne ribolovne tekmovalne dejavnosti ima kar 74-letno tekmovanje v lovu rib s plovcem, ki je npr. poleg znanih evropskih držav gostilo tudi že ribiče Južne Afrike, Japonske, Kitajske, med katerimi je že od samega začetka sodelovala tako naša bivša skupna država Jugoslavija; v to reprezentanco smo se uvrščali tudi slovenski tekmovalci, in vse do danes, ko na mednarodnem prizorišču ponosno predstavljamo samostojno državo Slovenijo.

Natanko pred štirimi leti (2022) je slovenska članska reprezentanca na takratnem 69. svetovnem prvenstvu v lovu rib s plovcem, ki je potekalo na dveh deljenih tekmovališčih (A, B in C sektor) v Bilju na Hrvaškem in (D ter E) v 45 km oddaljenem Topoljskem Dunavcu, na dvodnevnem tekmovanju z ekipno osvojenim 4. mestom na svetu dosegla svoj do danes največji ekipni dosežek. Ob tem moramo poudariti, da so naši tekmovalci dobesedno blesteli prvi tekmovalni dan s sledečimi sekt. dosežki: Davor Božič 1., Jernej Ambrožič in Mitja Kmetec 2., Robert Kolegar 7. in Iztok Štraus 9. mesto in s temi odličnimi uvrstitvami zasedli

Bojan Božič je do danes naš najuspešnejši trener slovenske članske reprezentance v lovu rib s plovcem, saj je s fanti osvojil 4. mesto na svetu (2022) za Slovenijo na članskem SP v LRP na Hrvaškem.

Je naš priznani tekmovalec, ki ga zelo cenijo naši sosedi Avstrije in Madžarske in zna ujeti lepe ribe tudi pozimi.

2. mesto na svetu. A drugi tekmovalni dan je žal »blestel« z osvojenim 1. mestom v sektorju. Le Mitja Kmetec, ki je v skupnem seštevku dvodnevnega tekmovanja osvojil vrhunsko 2. mesto na svetu v posamični razvrstitvi tekmovalcev, o čemer smo že pisali v našem Ribiču.

Za do danes najuspešnejši omenjeni ekipni dosežek (4. mesto na SP) naše članske državne reprezentance so bili zaslužni omenjeni tekmovalci, kot tudi njen vodja Avgust Prelog, pomočnik trenerja Ciril Klemenc, po besedah tekmovalcev je glavni trener Bojan Božič »vrhunsko vodil« reprezentante Slovenije, kar nedvomno potrjuje skupni dosežek na takratnem prvenstvu na Hrvaškem.

Tokrat naša reprezentanca odhaja na 73. SP v LRP (sicer, če ne bi bilo »korone«, bi bilo to že 74. SP), ki bo potekalo na reki Sorraia v kraju Corrushe na Portugalskem. Ja, in prav iz omenjeno uspešne reprezentance bodo tokrat Slovenijo zastopali kar trije tekmovalci: Jernej – »Ambro«, Mitja in Robert, ki se jim bodo pridružili še aktualni svetovni podprvak Aleš Kancler, aktualni državni prvak (predsednik športne tekmovalne komisije RZS) Žiga Pavlič, ki je bil na minulem DP v LRP 2025 z izjemnimi dosežki nepremagljiv za reprezentančne sotekmovalce. Ekipo v zadnjih letih dopolnjuje izredno uspešen tekmovalec aktualnih ekipnih državnih prvakov s Ptuja, naš ribiški prijatelj Tomaž Jakin.

Mirno lahko trdimo, da imamo resnično izredno močno in obetavno ekipo za nastop na svetovnem prvenstvu na Portugalskem.

Zato smo k pogovoru povabili našega dosedanjega najuspešnejšega trenerja reprezentance Slovenije v LRP – Bojana Božiča, ki skupaj s klubskim sotovarišem, tudi trenerjem Matjažem Mesaričem, vrhunsko vodita večkratne državne prvake s Ptuja. Povabili smo ga, da nam morda zaupa nekaj

Z leve: petkratni svetovni prvak iz Anglije Alen Scotthorne in Bojan spremljata uspešen lov rib naših reprezentantov na treningu na Hrvaškem.

Večkratni svetovni prvak iz Srbije Goran Radovič »Gica« in naš Bojan se že vrsto let zelo dobro razumeta.

spoznanj o omenjenem reprezentančnem uspehu, o realnih možnosti uspešnega nastopa naših reprezentantov, ki tokrat odhajajo na SP v LRP na Portugalsko in jim morda svetuje, kaj je tisto, kar je pomembno, da Slovenija morda ravno tokrat uspe osvojiti želeno kolajno.

Ob našem srečanju z izjemno uspešnim športnim ribičem in trenerjem Bojanom je stekel prijetno sproščen pogovor, ki ga je naš sogovornik začel z besedami: »Jožko, si slišal, da ima Slovenija še enega svetovnega prvaka v lovu rib s plovcem, ki ga je osvojil naš uspešni tekmovalec Tadej Kocbek iz RD Radgona, in to v naši »najmlajši« športnoribolovni disciplini talni ribolov s krmilnikom. Vsa čast Tadeju za tako čudovit dosežek, ki si ga nedvomno zasluži, saj omenjeni način izvajanja ribolova obvlada »*v piko*«, kot radi rečemo,« poudari Bojan in že se vrneva k prvotnemu pogovoru, ki ga je naš sogovornik nadaljeval s sledečim komentarjem: »Spomin na 69. svetovno prvenstvo na Hrvaškem v Bilju, ko smo osvojili 4. mesto na svetu in dosegli dober rezultat, me večkrat sili v razmišljanje, kaj bi morali oz. kaj bi lahko še izboljšali za osvojitev ekipne medalje. A pred nami je novo SP na Portugalskem in nova priložnost, da Slovenija morda ponovi uspešen nastop ali celo osvoji eno od prvih treh mest na svetu, saj na omenjeno svetovno prvenstvo odhajajo naši izvrstni tekmovalci. Med njimi imamo bivšega svetovnega prvaka in dva podprvaka – »vice šampiona«. Osebno bi našim reprezentantom svetoval, naj ostanejo mirni, naj dobro razmišljajo, saj sodijo med mlajše zelo spretne in hitre tekmovalce, ki zelo dobro obvladajo vse znane načine izvajanja uspešnega ribolova. Treningi reprezentantov naj bodo na kakovostnem nivoju, prav tako tudi končni taktični dogovor glede načina izvajanja ribolova za dosego želenega končnega cilja – osvojitve prve ekipne medalje na članskem SP v LRP za Slovenijo.«

Mirno lahko trdimo, da imamo resnično izredno močno in obetavno ekipo za nastop na svetovnem prvenstvu na Portugalskem.

Bojan se je dotaknil tudi načina vodenja z novimi odločitvami tekmovalne komisije ter predvsem njene tekmovalne podkomisije. Bojan je poudaril: »Na začetku letošnjega državnega prvenstva v lovu rib s plovcem je prišlo do spornega dogodka glede njenega izvajanja z vključitvijo sprememb oz. z njihovimi dodatnimi določili v že uradnem pravilniku tekmovanj v LRP. Vemo, da morajo biti pravila ali njihova nova določila zelo razumevajoče in natančno sestavljena ter posredovana njihovim uporabnikom, da zaradi morebitne preslabo dodelane definicije razlage ter njene določitve ne more priti do sporne konfliktne situacije. S tem bo tudi delegatu tekmovanja lažje dokumentirano pojasniti in sporna izvajanja tekmovanj posameznikov in njihovih ekip preprečiti ali na njih z jasnimi določili pravilnika opozoriti, kaj je pravilno ali ne ter če ne gre drugače, kršitelje tudi sankcionirati. Saj npr. dobro vemo, kaj pomeni predpisani način izvajanja ribolova na tako imenovani način »*bolognese*« ali »*match*« izvedbo. Dejal bi, da je tekmovati in uživati na brežinah voda zelo prijetno. Naj nam to ostane v veselje, sprostitev, saj nam druženje z ribiškimi prijatelji lahko veliko pomeni in to je tisto, kar šteje. Naj ob tem izkoristim dano možnost, da našim reprezentantom na omenjenem svetovnem prvenstvu na Portugalskem zaželim veliko športne sreče, ki je poleg znanja zelo pomemben dejavnik za uresničitev želenega dosežka.«

Nedvomno se Bojanovim vzpodbudnim in lepim željam pridružujemo vsi, ki nas športnoribolovna tekmovalna dejavnost že vrsto desetletij navdihuje in s pomočjo naše krovne organizacije RZS uspešno povezuje v našem čarobno lepem obvodnem življenju.

Besedilo in fotografije:
Jože Šmejc

LOV NA TROPSKEGA VELIKANA

Ribiška ekspedicija v Papuo Novo Gvinejo je bila vse prej kot običajen ribolovni izlet. Šlo je za odpravo v eno najbolj surovih in nepredvidljivih okolij na svetu, daleč od civilizacije, kjer tempo narekuje narava in ne odpušča napak. Cilj je bil jasen – preizkusiti meje znanja, opreme in vzdržljivosti na legendarnih tropskih grebenih ter se soočiti z ribami, ki veljajo za vrh športnega morskega ribolova.

Šele kasneje se je porodila še ambicioznejša ideja: iz celotne izkušnje ustvariti prvo slovensko televizijsko oddajo o športnem ribolovu. Ne kot eksotično razglednico ali lovsko trofejo, temveč kot resno, avtentično in produkcijsko dovršeno zgodbo. Ribolov je v Sloveniji močno prisoten, a redko prikazan poglobljeno, brez olepševanja in brez širšega konteksta. Zato smo se odločili, da gremo do konca – vsebinsko, produkcijsko in odgovorno. Oddajo smo razvili od prve ideje do končne izvedbe ter jo uspešno lansirali na komercialni televiziji in platformi VOD.

Pri razvoju projekta je bilo ključno, da so vizijo prepoznali tudi znotraj ribiške skupnosti. Podporo smo dobili pri ribškem partnerju Monster Bite, specializirani ribiški trgovini, ki ribolova ne razume kot trend ali dekoracijo, temveč kot resno prakso z znanjem, izkušnjami in spoštovanjem do narave. Ta miselna poravnanost je omogočila, da je oddaja ostala iskrena, vsebinsko čista in brez kompromisov.

Ekipa v pristanišču Port Moresby

Prihod v Papuo Novo Gvinejo

Borba z veliko ribo

Lokalni prebivalec ponuja slanega krokodila.

Snemanje je petčlansko zasedbo iz Slovenije in kolega iz Hrvaške popeljalo v Papuo Novo Gvinejo, eno zadnjih regij na svetu, kjer narava še vedno postavlja pravila. Prihod v prestolnico Port Moresby je takoj razkril kontraste države – soparna vročina, visoka vlaga in utrip mesta, kjer je prepad med revnimi in bogatimi močno

Tadej z zobato tuno

Boštjan s samcem napoleona

viden. Zaradi varnosti gibanje brez lokalnega spremstva ni priporočljivo, zato smo se osredotočili predvsem na logistiko in pripravo odprave.

Pravi cilj je bil legendarni greben Eastern Fields, več kot 150 kilometrov od najbližje civilizacije. Po besedah lokalne skupnosti je bilo to območje redko obiskano in skoraj nikoli dokumentirano. Do tja ne vodi nobena bližnjica – dvanajst ur plovbe čez odprto morje, brez signala in brez rezervnega načrta. Ta pot ni le logistični izziv, temveč tudi trenutek tihega premisleka, zakaj si tam in koliko zaupaš ekipi, ladji in morju, ki mu prepuščaš nadzor.

Malabar grouper (Malabarski kirnja), ki mu manjka polovica telesa – plen, ki ga je morski pes napadel in odgriznil že med utrujanjem.

Darko s koralno postrvjo

Ribolovni del odprave je bil fizično in psihično zahteven. Težke vabe, nenehno gibanje čolna in razburkano morje so razmere naredili še zahtevnejše. Soparna vročina in visoka vlažnost izčrpata hitreje, kot si pripravljen priznati. Prava obleka, zaščita pred soncem in hidracija niso stvar udobja, ampak pogoj, da sploh zdržiš dan na vodi. Veliko stvari, ki jih doma jemljemo za samoumevne, tukaj nenadoma postanejo ključne.

Uporabljali smo izključno aktivne tehnike ribolova – t. i. *jiging* in *poping*. Gre za metode, ki ne dopuščajo rutine ali površnosti. Vsak met šteje, vsaka napaka je kaznovana. To ni ribolov za sprostitev, ampak za popolno prisotnost. Telo dela brez premora, glava pa mora ostati mirna tudi takrat, ko riba pokaže vso svojo moč.

Ciljne ribe so bili veliki tropski predatorji, kot so *Giant Trevally* (GT) oziroma veliki zobati šnjur, *dogtooth* tune in številni agresivni koralni plenilci. Posebej pa nas je presenetil tudi izjemno velik primerek *Napoleon wrassa* – redke in izjemno cenjene trofeje v tropskih morjih, ki jo le redki ribiči doživijo od blizu. Velik dosežek odprave sta bili tudi dve zobati tuni s težo nad 80 kilogramov, kar potrjuje, kako zahtevno in hkrati izjemno bogato je to območje.

Ribolov pa se ni odvijal le med nami in ribami. Veliko število morskih psov je stalno spremljalo dogajanje pod

Ladja na poti

čolnom. Pogosto se je prava borba začela šele takrat, ko je bila riba že na trnku – tekma s časom, močjo in plenilci, da ribo sploh spravimo do čolna. Vsaka riba je zahtevala popolno zbranost, spoštovanje in potrpežljivost, saj napak takšno okolje ne odpušča. A ribolov ni prinašal le zmag. Izgubljene ribe, pretrgane vrvice in dolgi trenutki popolne tišine so nas hitro prizemljili. Prav ti trenutki, ko se ne zgodi nič, naredijo ribolov resničen in pošten.

Poseben del zgodbe je odnos do ulova. Velik del rib smo po dokumentiranju spustili nazaj v morje. Zavedamo se, da je to za domačine pogosto težko razumljivo, saj se mnogi vsak dan borijo za osnovno preživetje in je riba zanje predvsem vir hrane. Prav zato smo do tega ravnali z veliko mero spoštovanja in ponižnosti. Kot obiskovalci smo čutili odgovornost, da narave ne jemljemo za samoumevno, temveč da jo zapustimo takšno, kot smo jo našli – živo.

Na odpravi smo prestali številne preizkušnje – od nepredvidljivega vremena in tehničnih zapletov do utrujenosti in pritiska časa. Za nami je ostalo tudi nekaj polomljenih ribiških palic, kar precej izgubljenih vab in opreme, ki je klonila pod pritiski tropskega ribolova. Kljub temu smo projekt uspešno pripeljali do konca. Z izjemo ene uničene kamere, nekaj poškodovanih spominskih kartic ter omenjene ribiške opreme smo oddajo v celoti posneli in dokazali, da se lahko tudi v najtežjih razmerah zgodba izpelje do konca.

Lov na tropskega velikana tako ni le ribiška oddaja. Je zgodba o ljudeh, vztrajnosti, zaupanju v ekipo in pravilnih odločitvah v pravem trenutku. In dokaz, da lahko tudi iz Slovenije pride ribiška produkcija, ki uspešno prestane vse teste ter po vsebini, izvedbi in odnosu do narave stoji ob boku mednarodnim projektom. Predvsem pa je to dokaz, da se takšnih projektov ne da narediti brez iskrene strasti do ribolova, morja in zgodb, ki nastanejo daleč od udobja in izven varnih okvirjev.

Besedilo in fotografije: Boštjan Stadler

NATEČAJ RZS ZA NAJBOLJŠO RIBIŠKO FOTOGRAFIJO

Ribiška zveza Slovenije tradicionalno razpisuje natečaj za najboljšo ribiško fotografijo in sicer na ustaljeno tematiko »slovenski ribiči - vode - ribe«. Osnovna motivika fotografije naj zajema ribiča, ribo ter vodno telo oz. pokrajino v vseh letnih časih. Za lažjo vizuelno predstavo kandidatom priporočamo zglede naslovnic glasila Ribič. Izbrali bomo 13 najboljših fotografij in jih objavili na stenskem koledarju Ribiške zveze Slovenije za leto 2027.

Velikost datotek fotografij naj bo 2 do 4 MB v formatu .jpg in v resoluciji vsaj 300 dpi. Kandidate prosimo, da fotografije za natečaj pošljejo na RZS prek internetnih vmesnikov za pošiljanje večjih datotek (WeTransfer, ipd.) na naslov sekretar.rzs@ribiska-zveza.si. Vsaka fotografija mora nositi ime in priimek avtorja, ime vodotoka in datum posnetka. Izbirna komisija bo pri pregledu fotografij prednost dajala še neobjavljenim posnetkom. Avtor izbranih fotografij obdrži vse moralne avtorske pravice, s podpisom avtorske pogodbe pa na RZS prenese vse materialne avtorske pravice do distribuiranja, reproduciranja, dajanja na voljo javnosti, predelave, elektronskega hranjenja in prenašanja fotografij. Prenos avtorskih pravic je izključen in je brez vsebinskih, časovnih, prostorskih in drugih omejitev. RZS si pridržuje pravico do uporabe izbranih fotografij tudi za druge namene svojega delovanja. Z oddajo fotografij bo RZS štela, da se avtor se strinja z naštetimi pogoji.

Zadnji rok za oddajo fotografij je 31. avgust 2026.

Prispele fotografije bo pregledala posebna tri-članska komisija RZS, katera bo izbrala izmed prispelih fotografij najprimernejše fotografije za odkup in objavo v koledarju. Komisija si pridržuje pravico do izbora števila fotografij in do izbora kvalitete fotografij. Komisija si pridržuje tudi pravico odločitve o podelitvi nagrad za fotografije, ki bodo sestavljene iz eno- in večdnevnih ribolovnih dovolilnic tako za salmonide kot za krapovce in plenilske vrste rib na revirjih, ki jih bo izbrala komisija. Za 1. mesto tokratnega natečaja bo zmagovalec prejel po svoji izbiri ali dnevno ribolovno dovolilnico za revir Mostnica (ujemi-spusti) ali tridnevno dovolilnico za ribolov na Bohinjskem jezeru (ujemi-vzemi).

Vseh 13 avtorjev izbranih posnetkov za ribiški koledar, bomo honorirali po veljavnem ceniku RZS - kategorija naslovnica glasila.

Lep pozdrav in DOBER PRIJEM!

Marko KRAJNC, *l. r.*
predsednik komisije RZS
za promocijske aktivnosti

dr. Miroslav ŽABERL,
predsednik
Ribiške zveze Slovenije

ŠČUKA PA JE, ŠČUKE PA NI

Zgodilo se je na lanski veteranski muharski tekmi na mariborski Dravi. Tekmovalna trasa je potekala od jezu v Malečniku do avtocestnega mostu. Pretežno smo lovili belo ribo, saj se je organizator zaradi več zaporednih vročih dni ni odločil za salmonidni vložek, kar je bila vsekakor pravilna in smela odločitev.

V prvem delu tekmovanja bele ribe nekako niso bile pripravljene sodelovati in jih raznobarvna lepota navezanih umetnih muh in drugačnih prikazni ni prepričala. Edino domači tekmovalci, z Dragom na čelu, so uspeli premamiti nekaj klenov in klenčkov, Ruda pa je uspel na suho spraviti potočnico dolgo 57 cm, za kar je na koncu upravičeno prejel priznanje za največjo ribo.

Sam sem se takoj po začetku pomaknil na konec lovne trase pod avtocestni most, kjer sem v malih brzicah pričakoval kakšno podust, predvsem pa mreno, za katero sem bil prepričan, da jo bom uspel ujeti. V prvi uri ribolova prijema ni bilo.

Ob globljem tolmunu, ki se je naredil ob eni od avtocestnih stebrov, sem opazil grmičevje. Pod takimi grmi se rad skriva kakšen veliki bučman (beri: klen). Po prečkanju manjše brzice sem mu iz varne razdalje ponudil malo večjo in bolj obteženo muho, ki ji tekmovalci ljubkovalno pravimo »opica«. Muha je »uvožena« iz Španije, saj smo jo spoznali in kasneje pridobili od mladega tekmovalca iz Španije, ki je na mladinskem svetovnem prvenstvu leta 2017 na mozirskem delu Savinje s to muho kot za šalo lovil velike mrene. Danes imajo to muho po zaslugi vezalca Sandija (beri: kdor zna, ta zna) že skoraj vsi. Ljubkovalno poimenovanje *opica* pa izhaja iz dejstva, da je originalna muha narejena iz opičje dlake.

Po serviranju muhe pod grm sem nekaj časa počakal, da je muha potonila, nakar sem pričel z dvigovanjem. Ta muha vznemirja ribo s tem, da pri premiku oz. dvigovanju z valovanjem svojega telesa oziroma dlake predstavlja bežeči plen oz. manjšo ribico. Ko sem muho dvignil skorajda do vodne gladine, sem zagledal veliko črno senco, ki izza večjega kamnitega balvana sunkovito napade vabo. Po obliki glave sem takoj vedel, da je to ščuka. Moj poteg je bil refleksen in riba je bila zapeta. Takoj me prešine: »Kaj sedaj?« Zapeta riba, za dva centimetra manjša od metra, jaz pa imam v rokah muharsko palico za ličinkarjenje (št. 3 in predvrvico 0,12). Bil sem prepričan, da mi bo ščuka s svojimi ostrimi zobmi slej ko prej pregriznila predvrvico, če pa že to ne, mi bo ušla nižje v globoko vodo ter predvrvico pretrgala.

Klenu sem ponudil malo večjo in bolj obteženo muho, ki ji tekmovalci ljubkovalno pravimo »opica«.

Previdno pričnem z utrujenjem, riba je bila presenečena, da se ji plen upira in se je držala površja. Takoj sem videl, da je zapeta ob rob svojega gobca, torej je nevarnost (pre)grizenja odpravljena. Kako to trokilašico sedaj spraviti v podmetalko? Ko je zapeta profesorica videla, da je vrag vzel šalo, je najprej poskusila pobegniti v globino. Počasi sem popuščal in jo vodil mimo skalnatega balvana. Ni se strinjala z menoj in je pobegnila prav za skalo, kjer bi lahko vrvico pretrgala. Nekako sem jo uspel spraviti izza skale ter jo počasi vlekel proti sebi. Nekaj daljših pobegov sem preprečeval s tem, da sem vrh palice potopil v vodo, s čimer sem povečal upornost vršička palice. Ko se mi je po nekaj časa zdelo, da njeno upiranje ni več tako energično, sem jo povlekel proti sebi in zajel. Bila je v mreži.

Drago in ostali, ki so bili na obali in v vodi, so slišali moje vriskanje in nekontrolirane vzklike. Kakšen ulov! In to na »muharko« in s tako finim priborom. Ostalo mi je samo še zadnje dejanje, da ribo prinesem do merilca in uradno potrdimo takšno trofejo. Vznesen sem zakorakal po globoki vodi, kjer sem moral prečkati precej močan preliv, ki se je nadaljeval v velik in globok daljši večmetrski tolmun. Ko sem po spodnji strani obšel večji skalni balvan, se je zgodilo. Nenadoma sem stopil v globljo vodno zajedo, se potopil do glave in pričel plavati. Podmetalko z ribo sem še vedno držal nad vodo, vendar je zapeta ščuka opazila svojo priložnost in skočila iz podmetalke. Ker se je pri tem vrvica ovila preko vršička palice, se je zgodilo … Riba je pretrgala predvrvico in odplavala. Sam sem reševal sebe in škatlo z muhami, ki je ušla iz žepa muharskega telovnika. Po krajšem plavalnem vložku sem v spodnjem delu tolmuna, kjer se nivo vode zniža, izstopil.

Pomilovalni pogledi in vzpodbudne besede sotekmovalcev me niso pomirile. Takšna priložnost in takšna zguba zaradi lastne neprevidnosti. Pa že v mreži je bila! Po polurnem sončenju, ko sem spravil vodo iz muharskih škornjev ter se vsaj deloma posušil, je sledilo drugo dejanje oz. polčas tekmovanja. Drava mi je vrnila upanje. Zapel sem šest mren, od česar sem štiri spravil na suho. Dan je zopet postal lep in svetal. »Ribiška je težka!« pravijo nekateri in jaz se strinjam.

Besedilo in fotografije: Miroslav Žaberl

Most nad malečniško Dravo

Skupinska slika tekmovalcev in mentorjev

ZAKLJUČEK RIBIŠKEGA KROŽKA IN MLADINSKO TEKMOVANJE V RIBIŠKI DRUŽINI VRHNIKA

V šolskem letu 2025/26 smo v Ribiški družini Vrhnika uspešno izpeljali že tradicionalni, jubilejni 30. ribiški krožek za otroke iz vrhniške regije. Krožka se je letos udeleževalo kar 33 mladih navdušencev nad ribolovom, ki so obiskovali tretji do deveti razred osnovne šole.

Kot vsako leto smo začeli septembra s spoznavnim srečanjem pred ribiškim domom v Sinji Gorici. Otroci in starši so se seznanili s programom krožka, mentorji pa smo jim predstavili, kaj vse bomo počeli v prihodnjih mesecih. Beseda je tekla o ribah, ribolovu, opremi, pa tudi o tem, da je včasih treba iz vode potegniti še kakšno vejo ali zapleteno vrvico, ne samo ribe. Po uvodnem druženju so sledile prijave in priprave na novo sezono nabiranja znanja.

Od oktobra do marca so se dejavnosti odvijale predvsem v učilnicah Osnovne šole Ivana Cankarja. Otroci so skozi

Nagovor predsednika Robija Stareta pred pričetkom tekme

predavanja, predstavitve in videoposnetke spoznavali različne ribolovne tehnike, vrste rib, zakonodajo, etiko ribolova ter pomen varovanja narave. Poseben poudarek smo namenili spoštljivemu odnosu do rib, voda in vseh, ki si ob njih delimo prosti čas.

Ker pa pravi ribič ne more živeti samo od teorije, smo poskrbeli tudi za praktične vsebine. Mladi ribiči so se učili vezanja trnkov, sestavljanja različnih navez in pravilne uporabe opreme. Marsikdo je ob prvem poskusu ugotovil, da je zavezati trnek precej težje, kot premagati matematiko, vendar so z vztrajnostjo vsi osvojili tudi to veščino.

Ko je pomlad prinesla toplejše dni, smo učilnice z veseljem zamenjali za svež zrak ob ribniku pri ribiškem domu v Sinji Gorici. To je popolno okolje za praktično delo, saj mladim omogoča neposreden stik z naravo in ribolovom. Pri izvedbi krožka je sodelovalo več mentorjev in članov Ribiške družine Vrhnika, ki so nesebično delili svoje bogate izkušnje.

Ob ribniku je bilo pogosto zelo živahno. Nekateri otroci so lovili ribe, drugi svoje plovce, tretji pa potrpežljivo razpletali vozle, ki so nastali na povsem skrivnosten način. Kljub temu so vsi napredovali iz srečanja v srečanje in proti koncu krožka že precej samozavestno rokovali z opremo.

Miki predstavlja teorijo v OŠ Ivana Cankarja

Nekateri so tekmovanje vzeli zelo zares.

Merjenje je bilo zelo natančno, saj vsak gram šteje.

Štirje najbolj uspešni na tekmovanju

Veseli nas, da je veliko mladih udeležencev pokazalo veliko zanimanje za ribolov in se odločilo tudi za članstvo v naši ribiški družini. To je dokaz, da delo z mladimi ni le naložba v prihodnost ribištva, temveč tudi v spoštljiv odnos do narave in okolja.

Ker se je krožek v okviru šole uradno zaključil, smo sezono sklenili na način, kot se za prave ribiče spodobi – s tekmovanjem.

30. maja 2026 smo pri ribiškem domu v Sinji Gorici organizirali mladinsko tekmovanje v lovu na najtežjo ribo. Poleg udeležencev krožka smo povabili tudi vse mladince, ki so člani Ribiške družine Vrhnika. Skupaj se je tekmovanja udeležilo kar 39 mladih tekmovalcev.

Že zgodaj zjutraj je bilo ob ribniku čutiti tekmovalno napetost. Po prijavah in žrebanju tekmovalnih mest so si mladi ribiči pripravili opremo in nestrpno čakali na znak za začetek. Ob ribniku se je zbralo tudi veliko staršev, sorodnikov in navijačev, ki so budno spremljali vsak premik plovca.

Posebej smo bili veseli obiska gospe Jane Ahčan, ki je pred desetletji vodila številne ribiške krožke in tabore pod okriljem Ribiške zveze Slovenije ter pustila pomemben pečat pri delu z mladimi ribiči.

Ko je sodnik oznanil začetek tekmovanja, je zavladala popolna zbranost. No, skoraj popolna. Nekateri tekmovalci so se še vedno ukvarjali z vprašanjem, ali ribe bolj prijema koruza, črv ali skrivni recept dedka in očeta. Kmalu pa so prvi upognjeni vrhovi palic pokazali, da so bile ribe pripravljene na sodelovanje.

Mentorji in sodniki so imeli veliko dela, saj so morali neprestano hiteti okoli ribnika in meriti uspešne ulove. Ujetih je bilo več lepih krapov, zato je bila borba za najvišja mesta izredno napeta vse do zadnjih minut tekmovanja.

Po treh urah ribolova je komisija pregledala rezultate, medtem ko so si tekmovalci privoščili zasluženo malico. Kot običajno so bile zgodbe o „tistem ogromnem krapu, ki je pobegnil tik pred podmetalko“ skoraj tako velike kot dejansko izmerjene ribe.

Sledila je težko pričakovana razglasitev rezultatov. V prijetnem in veselem vzdušju so prisotni z glasnim aplavzom pozdravili najbolj uspešne tekmovalce.

Najuspešnejši so bili:
Leon Ogrin – 1. mesto
Job Križaj – 2. mesto
Vid Subotič – 3. mesto
Bert Žust – 3. mesto

Ker sta Vid in Bert ujela popolnoma enako težko ribo, smo podelili dve tretji mesti. Vsak od nagrajencev je prejel posebej za to priložnost izdelan pokal, ki bo zagotovo lep spomin na uspešen tekmova lni dan.

Po uradnem delu se druženje še zdaleč ni končalo. Ob ribniku so še dolgo odmevali pogovori o ulovih, novih ribiških načrtih in prihodnjih srečanjih. Otroci so si izmenjevali izkušnje, mentorji nasvete, starši pa fotografije svojih ponosnih ribičev.

Ob slovesu so padale obljube, da se prihodnje leto ponovno srečamo ob vodi. Če sodimo po navdušenju mladih udeležencev, bodo ribniki Ribiške družine Vrhnika še dolgo polni mladih ribičev, dobre volje in zgodb o ribah, ki so bile, vsaj po pripovedovanju, vedno nekoliko večje od tistih, ki so jih res uspeli ujeti.

Dober prijem in nasvidenje do prihodnje sezone!

Besedilo in fotografije:
Vladimir Mikec

TABOR MLADIH RIBIČEV RD RIBNICA

Ribiška družina Ribnica je 5. in 6. junija 2026 ponovno izvedla dvodnevni ribiški tabor za mlade ribiče, stare med 10 in 18 let.

Tabor je potekal pri ribiškem domu ob ribniku Prigorica. Letošnjega tabora se je udeležilo 33 mladih ribičev, ki so se spoznavali s krapolovom, ribolovom s krmilnikom, beličarjenjem, muharjenjem in tekmovanjem v suhi disciplini meta v tarčo - kastingom.

Mladim ribičem smo najprej predstavili etiko ribolova, pravila ribolova in obnašanje na ribolovnem terenu, kakor tudi na samem taboru. Večina je imela ribolovni pribor s seboj, za nekatere pa je poskrbela ribiška družina oz. mentorji. Na žalost nam je prvi dan zagodlo slabo vreme, vendar dež in blato mladih ribičev nista nič motila, niti ni vreme vplivalo na njihovo veselje in razpoloženje. Pri krapolovu je bilo ujetih nekaj lepih primerkov, pri beličarjenju nekaj ščuk, nepopisno veselje pa je bilo pri muharjenju na postrvi. Beličarjenje in muharjenje smo izvedli na bližnjem vodotoku Ribnica. Vsi so se udeležili tudi metanja obtežilnika v tarčo, kjer je prevladal pravi tekmovalni duh, kar pa je bilo najbolj pozitivno, je bilo to, da so otroci mobilne naprave pustili ob strani.

Na njihovo željo smo ob ribniku postavili tudi šotore in tako noč preživeli v naravi, za dobro in toplo počutje pa smo zakurili še taborni ogenj.

Naslednji dan je bil znatno boljši, obsijalo nas je toplo sonce, tako da so si udeleženci lahko posušili vso opremo in oblačila ter nadaljevali z ribolovom po svoji želji. Tabor smo zaključili v nedeljo ob 14. uri.

Na taboru so mladi ribiči prejeli majice in darila naših podpornikov iz trgovine Kostevc in Mišel Zadravec. Še enkrat hvala, ker nam stojite ob strani in nas podpirate: Inotherm d. o. o., Občina Ribnica, trgovina Kostevc in Mišel Zadravec Carp Baits.

Ne smemo pa pozabiti na naše mentorje Peter Dejak - vodja mladinske sekcije, Matjaž Kranjc, Sandi Novak, Boštjan Kersnič, Aleš Rus. Hvala tudi Jožetu Merharju in Ivanu Dejaku, ki sta skrbela, da mladinci niso bili lačni. Tabor se je končal z zadovoljstvom vseh udeležencev, staršev in mentorjev, zato se ponovno vidimo naslednje leto.

Besedilo in fotografije:
Predsednik RD Ribnica Vojko Štanfelj

Brez skupinske fotografije za spomin pač ne gre.

2. VALENTINČIČEV MEMORIAL V ZNAMENJU SPOMINOV

30. maja je v revirjih Ribiške družine Vevče potekal 2. Valentinčičev memorial, tradicionalno tekmovanje v lovu ščuke, ki je posvečeno spominu na pokojnega očeta Igorja in dedka Andreja. Oba sta bila velika ljubitelja ribolova, še posebej lova ščuke, zato je memorial nastal kot poklon njuni strasti do narave, voda in športnega ribolova. Črt Valentinčič je dogodek zasnoval z željo, da bi ohranil njun spomin in hkrati združil ribiče vseh generacij v prijetnem tekmovalnem in prijateljskem vzdušju.

Memorial je potekal na revirjih Ljubljanice, od Plečnikovih zapornic v središču Ljubljane pa vse do izliva reke Ljubljanice v Savo. Tekmovanja se je letos udeležilo 30 tekmovalcev, ki so se ves dan borili za čim boljši rezultat. Organizatorje še posebej veseli dejstvo, da je dogodek vsako leto bolje obiskan. Še pomembneje pa je, da se ga udeležuje veliko število mladih ribičev, ki s svojo prisotnostjo in uspehi dokazujejo, da ima športni ribolov v Sloveniji lepo prihodnost.

Zbor udeležencev je bil ob sedmi uri zjutraj pred ribiškim domom Ribiške družine Vevče. Kljub zgodnji uri je bilo med prisotnimi čutiti dobro voljo in pričakovanje zanimivega dne ob vodi. Po uvodnem nagovoru organizatorjev in skupnem zajtrku je sledil začetek tekmovanja. Prisotni so se odpravili na svoje izbrane lokacije ob Ljubljanici in začeli iskati svojo priložnost za ulov.

Nekateri so se podali na zgornji del Ljubljanice, natančneje v revir 8+, ki poteka od zapornic pri Cukrarni v središču Ljubljane do Papirnice Vevče. Drugi so se odločili za spodnji del reke, ki se razteza od Papirnice Vevče do izliva Ljubljanice v Savo. Vsak tekmovalec je imel svojo taktiko, izbiro vab in predstavo o tem, kje bi lahko našel največjo ščuko.

Mladinec Maks je dokaz, da rek na mladih svet stoji še kako drži.

Prva ujeta ščuka je pripadla Nenadu.

Jutro je bilo sveže in za konec junija presenetljivo hladno. Ob reki je bilo čutiti prijeten hlad, zato so mnogi začetek dneva začeli v nekoliko toplejših oblačilih. Vendar se je vreme kmalu spremenilo. Sonce se je povzpelo visoko na nebo, temperature pa so hitro naraščale. Dan se je prevesil v pravi poletni dan, ki je tekmovalcem predstavljal dodaten izziv pri iskanju aktivnih rib.

Prve ure ribolova niso prinesle veliko dogajanja. Ribe so bile previdne in za prvi prijem je bilo potrebno kar nekaj potrpežljivosti. Prvo ribo dneva je uspel ujeti vodja čuvajske službe Nenad, kar je med ribiči povzročilo dodatno navdušenje in optimizem. Njegov ulov je pomenil, da so ribe vendarle aktivne in da se lahko vsak trenutek zgodi odločilen prijem.

Skozi ves dan so se ob vodi vrstili zanimivi trenutki. Posebej razveseljivo je bilo opazovati številne mlade ribiče, ki niso bili zgolj udeleženci tekmovanja, ampak tudi zelo uspešni tekmovalci. Njihova predanost, znanje in vztrajnost so dokazali, da se lahko

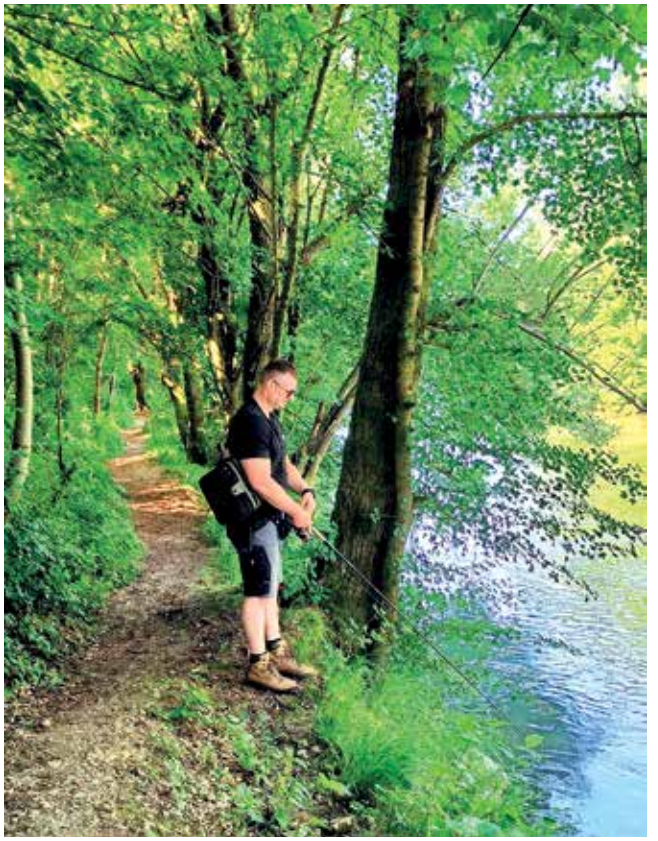

Črt Valentinčič v akciji in pri obujanju spominov.

Vse ščuke so bile previdno izmerjene in kasneje nepoškodovane izpuščene nazaj v svoje globine.

brez težav kosajo z izkušenejšimi ribiči. Prav prisotnost mladih daje memorialu poseben pomen, saj predstavlja pomemben korak pri ohranjanju ribiške tradicije in prenosu znanja na nove generacije.

Organizatorji so poskrbeli tudi za odlično pogostitev. Sredi dneva je sledilo kosilo, ob katerem so si tekmovalci izmenjali prve vtise in zgodbe z vode. V sproščenem vzdušju so analizirali dogajanje, primerjali taktike in ugibali, kakšni bodo končni rezultati. Po krajšem počitku so se vsi vrnili na svoje ribolovne položaje, saj je bilo pred njimi še nekaj ur tekmovanja.

Ribolov je trajal vse do 18. ure. Ob zaključku so se tekmovalci zbrali pri ribiškem domu, kjer je sledilo merjenje ulovov iz fotografij in priprava končnih rezultatov. Vse ujete ribe so nepoškodovano odplavale nazaj v globino. Napetost je bila velika, saj so bili ulovi zelo izenačeni, o končni razvrstitvi pa so odločali centimetri.

Najuspešnejšim tekmovalcem je pokale in nagrade podelil predsednik Ribiške družine Vevče Franci Zakovšek. Pohvalil je

Najuspešnejši ribiči dogodka

vse udeležence, organizatorje in predvsem mlade ribiče, ki so s svojimi rezultati zaznamovali letošnji memorial.

Prav mladinci so letos poskrbeli za največje uspehe. Tretje mesto je osvojil mladinec Jakob Cunjak z ulovljeno ščuko dolžine 68 centimetrov. Drugo mesto je pripadlo Egidiju Rozmanu, ki je ujel 71 centimetrov dolgo ščuko. Zmagovalec 2. Valentinčičevega memoriala pa je postal mladinec Leon Seferaj z odličnim ulovom ščuke dolžine 75 centimetrov.

Njihovi rezultati so bili najlepši dokaz, da v športnem ribolovu prihaja nova generacija uspešnih in predanih ribičev. Lepo je videti, da mladi ne sodelujejo zgolj zaradi druženja, ampak predstavljajo pomemben del dogodka in posegajo po najvišjih mestih.

Po zaključeni podelitvi se je dan nadaljeval v sproščenem vzdušju. Tekmovalci, organizatorji in obiskovalci so še nekaj časa ostali skupaj, si izmenjevali izkušnje, pripovedovali zgodbe z vode in obujali spomine na dogodke minulega dne. Takšni trenutki so prav tako pomembni kot samo druženje, saj krepijo prijateljske vezi in povezanost med člani ribiške skupnosti.

Drugi Valentinčičev memorial je tako ponovno dokazal, da je mnogo več kot le memorial v lovu ščuke. Je dogodek, ki združuje ljudi, ohranja spomin na dva velika ljubitelja ribolova ter spodbuja mlade k aktivnemu vključevanju v športni ribolov. Zaradi odlične organizacije, vse večjega števila udeležencev in prijetnega vzdušja lahko z optimizmom pričakujemo, da bo memorial tudi v prihodnjih letih ostal pomemben del dogajanja v Ribiški družini Vevče ter lep poklon tistim, ki jim je namenjen. Se že veselimo prihodnjega dogodka v še večjem številu.

Besedilo in fotografije: Toni Janežič

PRIMERI DOBRE PRAKSE

RADEHOVA: UJEMI – IZPUSTI

V zadnjih 20 letih so ribiči lenarške Ribiške družine Pesnica v sodelovanju z Občino Lenart izpeljali veliko skupnih projektov širšega javnega interesa. Med drugim so s skupnimi močnimi uredili sprehajalno pešpot okoli jezera Radehova, nasadili preko 100 dreves na območju jezu jezera, uredili parkirišče za ribiče in sprehajalci, uredili privez za čolne, nenehno urejali obalo z lovnimi mesti, postavili klopi in vsako leto izvedli delovne akcije čiščenja in urejanja širše okolice tega jezera. Jezero Radehova zaradi kapitalnih krapov privablja vse več ribičev iz Slovenije in tujine. Za ribolov v tem jezeru velja načelo *»ujemi in spusti«*, kar pomeni, da se krap po ulovu spusti nazaj v vodo. Jezero je priljubljena turistična točka za tuje in domače goste, ki lahko v okrnjeni naravi preživljajo svoj prosti čas. Ribiči kot varuhi narave in okolja se tega že desetletja zavedajo, zato skrbijo, da so posegi v okolje čim manjši. *»Le tako bomo lahko ohranili biotsko raznovrstnost in pestrost tega območja,«* je prepričan predsednik RD Pesnica Branko Vukan.

Besedilo in fotografija: Marjan Toš

Jezero Radehova je pravi raj v naravi.

RIBIŠKI PIKNIK POVEZAL IN ZDRUŽIL OBČANE OBČINE ODRANCI

Ob ribiškem domu in gramoznici Gabrove grabe je dišalo po ribah

Športno ribiško društvo Odranci in Občina Odranci sta v soboto, 13. junija ob gramoznici Gabrove grabe v Odrancih pripravila ribiški piknik, ki je potekal in privabil veliko število domačinov občine Odranci. Sam dogodek je spet dokazal, da odranski ribiči niso let varuhi vodnih ekosistemov, ampak veliko več. Tako so za en dan odložili ribiške palico in ribiško opremo ter se prelevili v odlične kuhanje. Na ribiškem pikniku so zavihali rokave in prevzeli kuharske naloge. Vsaka družina v občini Odranci je brezplačno prejela porcijo okusno pripravljenih rib osliča z domačo krompirjevo solato. Ob tem so za najmlajše pripravili še hamburgerje, kar je dodatno razveselilo številne družine z otroki. Za pripravo hrane je bilo zadolženih kar lepo članov društva, ki so ribe temeljito očistili, posolili, panirali in jih ocvrli v belem olju. Ribiški piknik v Odrancih je bil več kot le

Ribiški piknik povezal in združil občane občine Odranci.

Otroško veselje

kulinarični dogodek. Bil je priložnost za druženje, povezovanje in predstavitev dela ribičev širši skupnosti. Obiskovalci so si lahko ogledali urejeno obrežje gramoznice, ribiški dom ter izvedeli več o skrbi za ribji zarod in ohranjanju narave. Mladi ribiči pa so lahko namakali trnke in lovili ribe. Sam kulinarični ribiški piknik je tako lep primer dobrega in odličnega sodelovanja med Športno ribiško društvo Odranci in Občino Odranci, pri čemer občina že več let od kar deluje društvo podpira in jim pomaga pri njihovem delovanju, ki pa ni tako majhno, saj imajo ribiči skozi leto vrsto del in opravil v ribiškem domu in okrog gramoznice ter pri organizaciji ribiških tekmovanj.

Besedilo in fotografije: Jože Žerdin

V SPOMIN

Gorazd Jelenko

1965–2026

Pomlad na vrt bo tvoj prišla, čakala, da prideš ti, in sedla bo na rožna tla, jokala, ker tebe ni … Tja, kjer tišina šepeta, je odšel naš spoštovani in dolgoletni član Gorazd Jelenko.

31. 3. 2026 smo se ribiči RD Slovenska Bistrica na pokopališču v Slovenskih Konjicah poslovili od našega člana in prijatelja Gorazda.

Kot ljubitelj narave in čistih voda se je leta 1988 včlanil v ribiško družino, izpit za ribiča je opravil leta1990.

S svojim zavzetim delom in pridnostjo je opravil izpit za ribiškega gospodarja, ribiškega čuvaja, izvajalca elektroizlova in sodnika za tekmovanje LRP. V ribiški družini je tri mandate opravljal dolžnost tajnika RD Slovenska Bistrica. S svojim zavzetim in pridnim delom mu je bila zaupana naloga vodje za izvajanje elektro izlovov in vlaganja salmonidnih rib v naše vzrejne in lovne vode. Bil je eden od pobudnikov, da se v salmonidnih vodah RD ribolov izvaja samo s tehniko muharjenja. Kot tekmovalec je za našo RD v ekipi LRM leta 2000 na državnem prvenstvu osvojil 2. mesto.

V ribiških krogih pa ni našel samo svojega hobija, ampak se je aktivno vključil v delo ribiške družine, ZRD Maribor in Ribiške zveze Slovenije.

V ribiški družini je organiziral tečaje vezanja umetnih muh in tehnike ribolova salmonidov.

Leta požrtvovalnega dela in skrbi za vode, ribe, okolja in napredek ribištva niso ostala neopažena, saj je prejel vsa priznanja RD Slovenska Bistrica, vključno z odlikovanji RZS, red za ribiške zasluge III. in II. stopnje.

Izgubili smo dobrega, poštenega, pozitivnega, predvsem nenadomestljivega ribiškega tovariša, ki ga bomo kot člani RD Slovenska Bistrica in kot ribiči, s katerimi je spletel številna prijateljstva, izredno pogrešali.

Človek, ki ga spoštuješ in ceniš, nikoli ne umre, le daleč, daleč je …

Gorazd, počivaj v miru in večnem življenju.

RD Slovenska Bistrica

Senad Tirovič

1964–2026

V zadnjem tednu maja nas je doletela žalostna vest, da nas je nepričakovano zapustil dolgoletni član RD Tržič, Senad Tirovič. Med člani je bil zelo priljubljen, veliko se je zadrževal ob naši Savi, ki mu je nudila sprostitev po odgovornem delu, ki ga je imel kot vodja največje Mercatorjeve trgovine v Kranju. Spoštovan je bil med sodelavci na delovnem mestu, pa tudi med člani RD Tržič. Vsi, ki smo ga srečevali ob vodi, smo vedeli, da je bil družaben in vreden spoštovanja. Nikdar ni bil kritičen do ribiške družine in njenih organov, našel pa je vedno lepe besede za tiste, ki so delali dobro. Sodeloval je pri prireditvah, ki jih vsako leto prireja ribiška družina. V ribiškem duhu in odnosu do narave je vzgojil tudi sina Matjaža, ki je eden vrhunskih muharjev v Sloveniji. Senad, vsi, ki smo te poznali, te bomo pogrešali. Pogrešali bomo srečanja s teboj za našo Savo, ki ti je veliko pomenila in ti nudila užitke ob koncu tedna. Spominjali se te bomo kot dobrega prijatelja in ribiča, ki nisi nikoli odrekel pomoči in si obenem veliko dobrega storil za našo ribiško družino.

Počivaj v miru, Sava naj pa še naprej teče in šumi tudi zate.

Člani RD hčerki in sinu izrekamo iskreno sožalje.

RD Tržič

Izvirni del in rezervat reke Jadro

MISIJA MEHKOUSTNA POSTRV (1. del)

Letos maja se mi je uresničila ena od starih želja, obisk voda jugovzhodnega Balkana, kjer domuje mehkoustna postrv. Seveda ob pričakovanju ulova te skrivnostne ribje vrste. Nič posebnega, brez posebnega pričakovanja in pritiska. Že ulov zgolj enega samega primerka bi mi popolnoma zadostoval, ker pa me je na potovanju spremljal še stari in preizkušeni ribiški prijatelj Paul, je postalo kmalu jasno, da sva prišla predvsem po nove spomine in naproti novim dogodivščinam. Tako se je zadeva, kot se ponavadi dogaja, odvila precej mimo predhodno začrtane poti, zato pa toliko bolj spontano in s kar nekaj presenečenji. Vmes sem, kot dodatek, pripravil še obisk nekaj znanih hrvaških rek, da bi Paul to kratko ribolovno potovanje, v njemu neznane kraje, kar najbolj izkoristil. S pomočjo starih ribiških znancev in njihovih poznanstev sem predhodno pripravil okvirni načrt, ki na koncu ni imel prav veliko skupnega s tem, kar se je kasneje v resnici dogajalo. Nekaj neugodnih in nekaj prijetnih presenečenj je sicer na takšnih izletih popolnoma upravičeno pričakovati in nič novega, zato sva si na koncu pred odhodom na letališču v Splitu brez oklevanja obljubila, da nekaj podobnega kmalu spet ponoviva. Tokratna zanimiva dogodivščina pa je potekala nekako takole …

Moja jutranja vožnja na letališče v Split je preko prelepe Dolenjske potekala dokaj mirno in v opazovanju narave, previdni vožnji skozi gozdove zaradi divjadi na cesti, ki sem jo na tem delu Slovenije že ničkolikokrat opazil. Skratka, vse je šlo po načrtih z obiskom pekarne v Dvoru in s pomočjo kofeinskih napitkov. Celotno izkušnjo je rahlo pokvarila le položnica, ki me je čakala doma in to za prehitro vožnjo za dva kilometra na uro prekoračitve (!) nekje vmes. Ostalo je potekalo bolj ali manj po načrtu in s kar nekaj rezerve v času sem na letališču v Splitu pričakal Paula, ki je za prihod ob desetih dopoldan moral vstati že nekje sredi noči. Prav ta informacija mi je rahlo spremenila načrte za prvi dan in namesto neposrednega odhoda na ribolov se je vse skupaj zavleklo v popoldanske ure. Brez pritiskov in hitenja sva najprej nadoknadila vse zamujeno od zadnjega snidenja, popila veliko preveč kave

Prva solinska mehkoustna postrv *Salmo obtusiristris salonitana*

Ena od solinskih šarenk

Reka Jadro

in vmes vrinila še prvo »balkansko kosilo«. S pomočjo prijatelja Milana sva uspešno organizirala še nakup prvih dovolilnic in sredi popoldneva se je misija mehkoustna postrv lahko uradno začela. Prve primerke teh čudovitih rib sva videla že zgoraj v rezervatu reke Jadro, kjer je postavljenih tudi nekaj informativnih tabel. Populacija v tej reki naj bi se od ostalih mehkoustnih postrvi tudi razlikovala in prav zanimivo je bilo opazovati njihovo obnašanje. Ribe so se hranile na način, kot da bi opazoval podusti, le da je šlo tukaj vedno za posamezne primerke, ki so se hranili na dnu. Verjetno v takem primeru vsakega od nas hitro zagrabi neustavljiva želja, da bi jim kar takoj nekaj običajnega predložil pred gobček in nemudoma ujel to skrivnostno, redko in žal precej ogroženo ribjo vrsto. Vendar se je bilo za vse skupaj treba preseliti malo bolj dolvodno, kjer je ribolov dovoljen. Že kar nekaj časa nisva bila tako vznemirjena ob pripravah in tudi samo oblačenje se mi je zdelo malo hitrejše kot običajno. Vse z namenom čim prej ujeti to zanimivo ribo. Že po nekaj metrih sprehoda ob bregu sem opazil prvo izmed vsaj šestih, ki sva jih videla tisti popoldan. Poklical sem ga in mu jo pokazal. »*Go for it*,« je rekel in nadaljeval s pripravo. Ni mi bilo treba reči dvakrat. Hranila se je pod vodo v dokaj mirnem toku proti sredini reke v globini ne več kot pol metra. Nisem se približeval, da je ne bi splašil in ji najprej glede na globino vode ponudil suho muho, ki sem jo kar tako navezal že pri avtu. Nobenega zanimanja. Nato sem si mislil, da bo nekaj generičnega, svetlečega s *kuglico* zagotovo dovolj za moj prvi prijem na reki, in sem ribi v vodi mimo ust zapeljal običajno svetlečo ličinko s kroglico. Riba zopet ni niti najmanj reagirala in moja teorija o enostavnih ribah in hitrem prijemu je počasi vodenela. Bil pa sem popolnoma prepričan, da je riba moji muhi tudi opazila. Njeno značilno občasno premikanje v toku je tudi nakazovalo, da se še vedno pod vodo tudi hrani. Še vedno kleče na istem mestu sem muho zamenjal za običajno ličinko, mojo imitacijo *Baetid* s primerno težo na številki štirinajst. Značilni premik ribe jo je izdal in bil sem deležen prvega prijema mehkoustne postrvi v življenju. Vse skupaj je trajalo manj kot pet minut, tako da Paul še niti ni začel z ribolovom in je še vedno nekaj vezal na obali. Takoj je priskočil in kmalu sva imela v mreži ribo, ki mi je praktično že rešila celotno potovanje. Dobrih štirideset centimetrov prav posebne lepote. Bila je resnično nekaj posebnega in tudi vse ostale, ki sva jih dobila kasneje, so bile rahlo drugačne in precej manj izrazitih barv. Obvezna fotografija in jaz sem zadovoljen obsedel na bregu. Čas je bil, da ulovi tudi moj kolega. Malo nižje sva opazila ribo, ki se je hranila na površini. Značilni kolobarji so prijatelju na obraz nemudoma izrisali nasmeh in kar je imel pripravljeno v teoriji za vezalno mizo v centralnem Walesu, ga je sredi Dalmacije kmalu povezalo z njegovo prvo od najinih ciljnih rib. Že ob prvih skokih iz vode sva ribo ocenila na precej večjo od moje, zagotovo pa preko petdeset centimetrov. Temu primerno je bila očitno tudi pametnejša in močnejša, saj je Paulu ušla preko dveh pragov dolvodno in se snela. Zadovoljna z dosedanjim izkupičkom sva nadaljevala z iskanjem, saj je vse kazalo na zelo dober otvoritveni dan na reki, kjer bova zelo verjetno v tem tednu lovila samo enkrat. Žal se je zadeva ponovila še dvakrat. Obakrat sta bili ribi prav tako zavidljivih dimenzij. Mimogrede te ribe se zelo zanimivo borijo. Morda je to le moj subjektivni občutek, vendar delujejo resnično kot križanci med lipani in potočnimi postrvmi. Prvih nekaj trenutkov je običajno rezerviranih za skoke in nekakšne akrobacije na vodni gladini, temu pa sledijo poizkusi bega v globine in močni potegi proti tamkajšnjem kritju. Vse skupaj pri večjih ribah zahteva kar nekaj časa za utrujanje, kar sva lahko potrdila tudi kasneje v tednu. Paul je medtem ujel nekaj šarenk povprečnih dimenzij in vse so kazale na to, da so ostanek divje populacije, ki jo želijo že kar nekaj časa odstraniti. Nato je nadaljeval z raziskovanjem novih predelov, jaz pa sem se zadržal na delu, kjer sva začela, zabredel v vodo in na slepo prav tako ujel nekaj šarenk. Nekaj se mi jih je celo pokazalo na površini in so prav lepo jemale tudi suhe muhe. Dan je bil dolg za oba in po nekaj urah sva se odločila, da je za otvoritev tokratne dogodivščine dovolj, zato sva utrujena odšla poiskat prvi bazni tabor.

Naslednji dan se je uresničila vremenska napoved o prihodu močnejšega dežja. Zato sem tudi Paula prvi dan prepričal, da sva kljub utrujenosti začela z ribolovom že včeraj. Kljub napovedi sva optimistično dopoldan uredila vse potrebno za ribolov na reki Cetini in se tja podala s pomočjo napotkov lokalnih mojstrov. Tik preden sva začela z ribolovom, je pričel pihati močan jugovzhodni veter in zatem še močan dež. Brez ene same ujete ribe sva po dveh urah imela dovolj, spakirala sva premočeno opremo in se odpravila proti naslednji lokaciji, kjer je bil načrt preživeti naslednji vikend. Čakala naju je približno triurna pot proti eni najbolj znanih hrvaških rek, o kateri je Paul, za razliko od prvih dveh, že veliko slišal, vendar je prav tako še ni nikoli obiskal. Govorim seveda o reki Gacki in najina naslednja bazna postaja je bilo Ličko Lešče. Upal sem, da se nama bo zvečer pridružil tudi prijatelj Milan, vendar mu žal ni uspelo. Tako sva obisk Like ribolovno nadaljevala bolj ali manj v lastni režiji.

Besedilo in fotografije: Tomaž Modic

Sestavine za pripravo potočne postrvi z gobami in omako iz penine.

POTOČNA POSTRV Z GOBAMI IN OMAKO IZ PENINE

Poletje je čas dolgih, vročih dni, hladnih senc ob vodi in zgodnjih juter, ko se meglice še držijo nad gladino. Takrat se ribič pogosto znajde pred večno dilemo, ali naj svoj ulov fotografira in vrne vodi ali pa ga odnese domov ter iz njega pripravi nekaj posebnega zase, družino ali prijatelje. Divja potočna postrv je ena najžlahtnejših rib naših voda. Njeno meso ne potrebuje zapletenih kuharskih prijemov, temveč le nekaj skrbno izbranih sestavin, ki poudarijo njeno naravno odličnost. Gobe, nabrane v poletnem gozdu, krompirjev pire z nežno aromo muškatnega oreščka in lahka omaka iz penine ustvarijo preprosto, a okusno in lahko jed. Za recept, ki vam ga želim predstaviti, je dovolj le malo potrpežljivosti in spoštovanje do darov narave.

Potočna postrv se v toplih mesecih umakne v hladnejše dele vodotoka, kjer išče senco, zavetje in dovolj kisika. Najpogosteje jo najdemo pod spodjedenimi bregovi, ob previsnem rastju, za večjimi skalami ter v globljih tolmunih. V obdobjih nizke vode postane še posebej previdna, zato moramo ribiči pristopiti tiho, previdno in brez nepotrebnega vznemirjanja vode. Še posebej obetavna so mesta tik ob bregu, pod grmovjem in drevjem, kjer ribe pričakujejo hrano, ki jo v vodo prinaša veter.

Ribiški uspeh je poleti pogosto tudi posledica prilagajanja naravni prehrani rib. V tem času imajo pomembno vlogo kopenske žuželke, ki z obrežnega rastja padajo na vodno gladino. Kobilice, hrošči, mravlje in druge podobne zahajalke predstavljajo pomemben del jedilnika večjih potočnih postrvi, zato so umetne muhe, ki jih posnemajo, med najbolj učinkovitimi poletnimi vabami.

Ko temperature vode narastejo, postane ključnega pomena tudi vsebnost kisika. Takrat so najbolj zanimivi hitrejši odseki rek, brzice, prelivna območja in mesta pod pragovi, kjer voda ostaja hladnejša in bolje prezračena. Ribič mora v takšnih razmerah misliti tudi na dobrobit rib. Ob visokih temperaturah vode je priporočljivo skrajšati utrujanje ulovljene postrvi in jo čim hitreje vrniti v vodo, saj so poletni pogoji za salmonidne vrste precej zahtevnejši kot spomladi ali jeseni.

Ko pa nam poletni ribolov vendarle podari lepo potočno postrv, se pred nami odpre vrsta kulinaričnih možnosti. Pripravimo jo lahko povsem preprosto na žaru, jo spečemo v pečici z zelišči, pripravimo v koruzni moki po starem ribiškem receptu, jo dimimo na bukovem lesu ali pa iz nje skuhamo bogato ribjo juho. Nekateri prisegajo na tradicionalne recepte, drugi radi posežejo po sodobnejših pristopih in ribo povežejo z nekoliko drznejšimi okusi. Tokrat želim predstaviti jed, ki združuje oboje. V središču ostaja divja potočna postrv, katere nežno in aromatično meso dopolnjujejo gobe, krompirjev pire in lahka omaka

Fileja divje potočne postrvi s kožo, pripravljena za pečenje.

File potočne postrvi med pečenjem na zmernem ognju.

iz penine. Za ta recept sem se odločil zato, ker povzdigne glavno sestavino. Gre za res preprosto, a hkrati nekoliko bolj slovesno pripravo, primerno za trenutke, ko želimo ulovu nameniti nekaj več pozornosti.

Sestavine za 3 osebe

- 3 fileji divje potočne postrvi (približno 450–600 g skupaj)
- 500 g krompirja za pire
- 2 šalotki (ali 1 manjša čebula)
- 200 g šampinjonov
- 50 g svežih lisičk
- 10 g suhih jurčkov
- 2 dl suhe penine
- 50 g masla
- 2 žlici oljčnega olja
- 1 strok česna ali ½ čajne žličke suhega česna
- 1 žlica sesekljanega peteršilja
- 1 žlica drobno narezanega drobnjaka
- ščepec sveže naribanega muškatnega oreščka
- sol in sveže mlet poper

Za peninsko omako

- 1,5 dl penine
- 20 g masla
- 1 žlica sesekljanega drobnjaka

Za krompirjev pire

- 500 g krompirja
- 30 g masla
- muškatni orešček po okusu
- sol

Duxelle iz šampinjonov, jurčkov, lisičk in šalotke.

Za pripravo jedi smo uporabili fileja divje potočne postrvi, ki jo je posebej za mojega sina uplenil brat Matevž – hvala :). Potočno postrv pa lahko nadomestimo tudi s fileji šarenke ali zlatovčice. Pri pripravi divje potočne postrvi velja pravilo, da manj pomeni več. Kakovostne sestavine si zaslužijo spoštljiv in preprost pristop.

Kuhanje

Krompir olupimo, narežemo na enakomerno velike kose in ga skuhamo v osoljeni vodi do mehkega.

Medtem pripravimo gobovo osnovo. Suhe jurčke na kratko pokuhamo v vreli, osoljeni in rahlo popoprani vodi. Odcedimo jih in drobno nasekljamo. V ponvi na oljčnem olju popražimo drobno sesekljano šalotko, nato dodamo nasekljane šampinjone, lisičke in jurčke. Gobe pražimo toliko časa, da izhlapi odvečna tekočina. Dodamo košček masla, po okusu solimo in popramo ter odstavimo.

Potočno postrv previdno filiramo in odstranimo morebitne preostale kosti. Gre za vrhunsko surovino, ki si zasluži nekaj dodatne pozornosti in spoštovanja pri pripravi.

V ponvi segrejemo oljčno olje. Fileje položimo s kožo navzdol in jih na srednje močnem ognju pečemo toliko časa, da koža postane zlato rjava in hrustljava. Nato jih obrnemo in pečemo še približno 30 sekund do 1 minuto, odvisno od debeline fileja. Meso mora ostati sočno.

Kuhan krompir odcedimo, dodamo maslo, ščepec muškatnega oreščka in ga pretlačimo v gladek pire.

Za omako v manjši kozici rahlo popečemo šalotko, dodamo penino, ki jo nekoliko reduciramo, nato vmešamo hladno maslo, sol in sesekljan drobnjak.

Na krožnik najprej damo omako iz penine, nato razporedimo gobovo osnovo, nanjo položimo file potočne postrvi, dodamo krompirjev pire in vse skupaj začinimo z oljčnim oljem in po želji belim poprom. Jed po želji zaključimo s svežim peteršiljem in drobnjakom.

Ker recept združuje nežno meso potočne postrvi, aromatične gobe in masleno omako iz penine, posežemo po svežem in elegantnem belem vinu. Odlično se bodo podali lažji sauvignon, renski rizling ali suha penina, kakršno smo uporabili tudi pri pripravi omake. Vino naj ne bo preveč aromatično ali leseno, saj bi hitro zasenčilo prefinjen okus divje postrvi. Namen vinske spremljave je, da poudari svežino ribe in nežne zemeljske note gob, ne pa da prevzame glavno vlogo na krožniku. Tisti, ki se alkoholu izogibajo, lahko jed pospremijo z domačo bezgovo limonado, razredčenim jabolčnim sokom ali rahlo gazirano mineralno vodo z rezino limone. Svežina in blaga kislina takšnih napitkov lepo uravnovesita bogastvo maslene omake ter osvežita brbončice med posameznimi grižljaji. Še posebej prijetna izbira za poletne dni je dobro ohlajen domač jabolčni mošt brez alkohola.

Za konec pa še majhna opomba. Moj prijatelj Živko mi hudomušno očita, da postajajo recepti v tej rubriki vse bolj zapleteni, prefinjeni in premalo ribiško preprosti. Po njegovem mnenju bi moral ribič ribo zgolj posoliti, povaljati v moki in speči do zlato rjave barve. Priznam, da ima včasih tudi prav. Zato Živku obljubljam, da bo naslednji recept precej bolj po domače. Brez penine, brez francoskih izrazov. Na krožniku bo v moki pečen krap in kosi pečenega krompirja, morda navadnega, morda celo sladkega. Preprosto, pošteno in po ribiško. Do takrat pa naj mi bralci Ribiča oprostijo še ta kratek kulinarični izlet med nekoliko bolj fine okuse. Želim vam bogato kulinarično poletje in dober tek!

Besedilo in fotografije:
Jure Ušeničnik

Potočna postrv z gobami in omako iz penine.

Karikatura: Boris Oblak

AGRA

POMURSKI SEJEM

64. MEDNARODNI KMETIJSKO-ŽIVILSKI SEJEM

22. - 26. 8. 2026
Gornja Radgona

Na sejmu AGRA si lahko letos ogledate tudi razstavo Ribiške zveze Slovenije in Ribiške družine Radgona.

DRŽAVA PARTNERICA
ALŽIRIJA

NLB GENERALNI SPONZOR IN URADNA BANKA SEJMA AGRA